



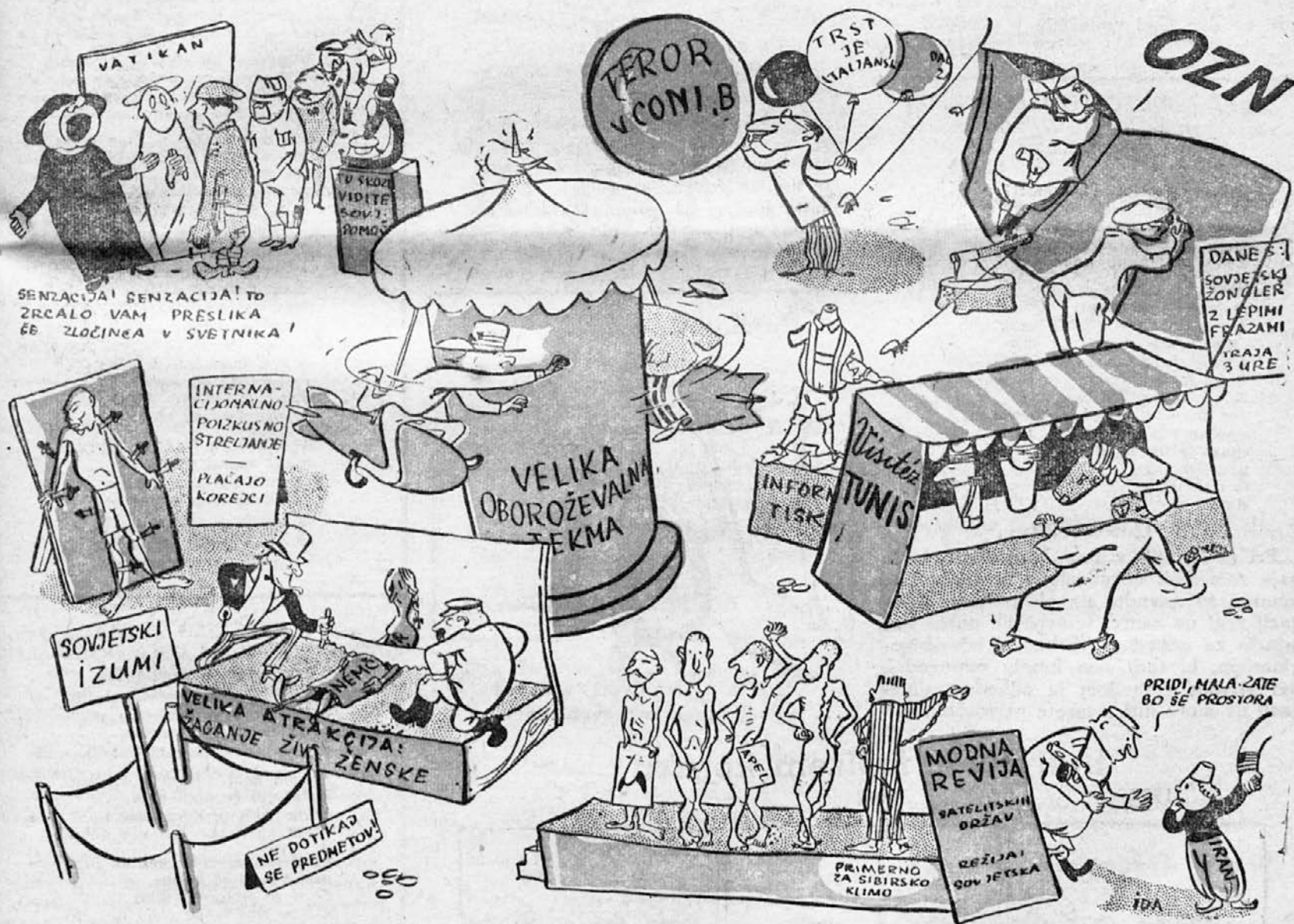
# 1011. LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 10

## Če bi Mariborski teden ne bil mariborski ...



Tu nekaj smo posnetkov vam izbrali, kako bilo bi, če bi gostovali na mariborskem tednu diplomat, zahodni in sovjetski akrobati,

kaj na razstavi bi prikazovali Sovjeti, kaj lahko občudovali na satelitski modni bi reviji v premodrega CK-ja stalinski režiji,

kaj jesiharji bi oznanjevali nam vatikanski, kaj napihovali bi Lahji radi in cel kup senzacij v šotorih in še vrsto akrobacij.

Čeprav posnetkov par smo le izbrali, nam boste menda radi vsi priznali, da najbrž zamudil ne bi nobeden takle zabaven Mariborski teden.

## LISTNICA UREDNIŠTVA

**Opozorilo  
našim prodajalcem**

Že nekaj mesecev izhaja naš list. Na žalost pa ugotavljamo, da nekateri prodajalci nikakor ne razumejo vloge poslanih računov. Naj jim damo v to nekoliko vpogleda: Kadar prejmete račun uprave »Totega lista«, pomeni to, da nam nekaj dolgujete. Če pa nam nekaj dolgujete, bi bilo prav, če bi nam to poravnali. Za to ni potrebno nič drugega, kakor stopiti z dolžno vsoto na najbližjo pošto in oddati denar na tekoči račun (Narodna banka 6401-90-332-51). Vedeti morate, da ima naš list precej obveznosti: stroški tiskarne, klišarne, honorarji sodelavcem itd., vse to se nabere. In vsi hočejo od uprave denar, ki pa je v vaših rokah, dokler nam ga ne nakazete. Vljudno vas naprošamo, da nam za prodane številke neutegoma pošljete denar! S tem nas boste rešili neprijetnih skrbi. Potrudite se, da tale odstavek, ki je namenjen vam, ne ostane niti en dan glas vpijočega v puščavi!

UPRAVA

**OBUP UBOGEGA ITALIJANSKEGA  
INFORMBIROJEVCA**

(Po Corazziniju)

I.

Zakaj mi praviš: komunist?  
Nisem komunist.  
Sem le mala žaba, ki kvaka.  
Glej: le poslušnost imam, za dar Moskvi.  
Zakaj mi praviš komunist?

II.

O, zares sem bolan!  
In umiram po koščkih vsak dan.  
Glej: kakor stvari  
Nisem torej komunist!  
Vem, za ime komunista bi moral  
živeti drugo življenje.  
Jaz znam, o moj bog, le kimati,  
smešno z glavo kot lutka,  
znam le izvrševati  
povelja  
iz Kremlija.  
Amen.

**IZ KOREJE**

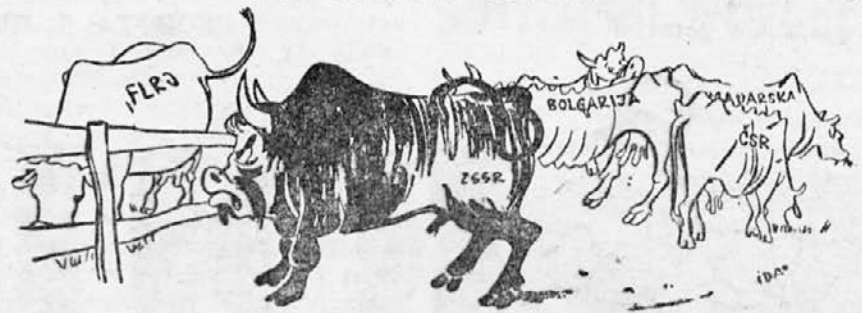
Pri pogajanjih v Pan Mun Jomu bodo baje zamenjali dosedanjega vratarja. Ima namreč to navado, da ob prihodu delegacij vrat ne zapre, temveč jih pušča kar odprta za odhod... Kakor je izjavil novinarjem, bi tudi sam kmalu odpovedal, ker si med prihodom in odhodom delegacij ne more niti cigarete privoščiti...

**Italijanski fašizem koraka**

1932

1942

1952

**Po štirih letih**

Že štiri se leta mi več ne poda,  
od kar po napadu čez plot mi je ušla.

Ostale izmozgal do kraja sem že,  
le ta, onkraj plota, mi kaže roge!

**IZ SOVJETSKE LIRIKE****MOJA VERA**

(Po Minskem)

Bil nekoč sem veren deček,  
sveta mi bila beseda,  
da je Stalin naš pastir,  
mi pa smo njegova čreda.

Žal, da v našega »pastirja«  
več verjeti ni mi možno...  
Da pa mi smo — čreda,  
to verujem še pobožno.

**VOŠČILO**

Že štiri leta je tega, kar se skotila  
je »pravovernim« resolucija na vzhodu,  
čestitkam in darilom mnogim h godu  
so tudi se pridružila voščila:  
naj v blagem bi spominu ohranila  
vse, ki so ji pri krstu botrovali,  
ki žrtve zoba Kremlija so postali,  
ki zemlja ruska jim je gobce zamašila.

**Poizkušanje klobukov**

... izgleda, da je le prevelik zanj.

Je pa davi b'la vročina  
v našem mestu zoprna.  
Vse ljudi hudo spotila,  
močno jih je zdelala.

Men' pa nič ni za vročino,  
mene ona ne spoti.  
Men' je le za LAŠKO PIVO  
ki mi grlo osveži.

S čim bom žejo tolažila,  
če vročina mi grozi?  
Jaz bom LAŠKO PIVO pila,  
ki prijetno me hladi!

V Mariboru LAŠKO PIVO  
zopet redno se dobi.  
In zato ga žejni štajerc  
vrček ali dva popij!

**LAŠKO PIVO**  
se vrača v Maribor

**SOVJETSKA ZVEZA  
VABI BOLGARA NA BOLGARSKE SLIVE**

(Po »Šikingu«)

Stresla sem z dreves si sliv,  
še na vejah je peščica,  
moja je to predpravica,  
da preveč ne boš se togotil

Stresla sem z dreves si sliv,  
nekaj jih še nudi veja,  
če po njih te kdaj zažeja,  
prijdi: za denar boš vse dobil.

Stresla sem z dreves si sliv,  
vse v moji so košari,  
če ti je življenja mari,  
nič ne zini — pa ostal boš živ.

**BREZ KOMENTARJA**

Češkoslovaški minister za plan Pučik je v nekem svojem nedavnem govoru dejal: »Pomoč sovjetskih strokovnjakov češkoslovaškemu gospodarstvu je bila posebno dragocena pri odkrivanju skritih rezerv.«

(Orig. citat iz »Ekonomске politike«)





Ko z Gruberjem na čelu obiskali Avstriji zadnjič našo so državo, so spet začeli Lah! gonjo pravo in zopet so histerično kričali.

Bilo bi bolje, če bi manj čakali in raje kot Avstriji naredili, ki z nami so se mirno pomenili o vseh problemih, ki so nas tiščali.

V Gorici oni dan karabinjerji paradno so proslavo priredili, a vlogo so se slabo naučili in močno so se slišali — suflerji.

Odkar v Trstu so iredentisti uraden jezik — laščino izbrali, so vsemu svetu zopet dokazali, da spet uradno komandirajo — fašisti.

Francoski komunisti verni so postali, za javno spoved so se odločili, odkar CK-jevci so javno obtožili se grehov svojih in se jih kesali.

Sovjeti zadnjič v Perzijo poslali mirovno štiričlansko so mislijo in, da lahko bi razložili agresijo, so — radio jim in orožje s sabo dali.

V Romuniji so veličine obtožili, da niso verovali v moskovskega Krista, zato so Ano kot antimarksista v pismo apostolskem obsodili.

Odkar se gospodarskega vprašanja povečnik Winterton je v Trstu lotil, se mož kopitnih spet je strah polotil, ker mož jim hudo konkurenco zganja.

Baje so naši v Galacu predložili, naj Galac v Pan-mun-jam bi prekrstili, da bi zaman se vzhodni ne trudili, da naše bi predloge — odložili.

V Ameriki še niso štrajk končali, v Koreji mir se nam še ne obeta, in ker bi ne igral vam rad profeta, pa bomo drugič raje spet nadaljevali.

**Ta mož ne potrebuje kuriva  
Goda Ti...**

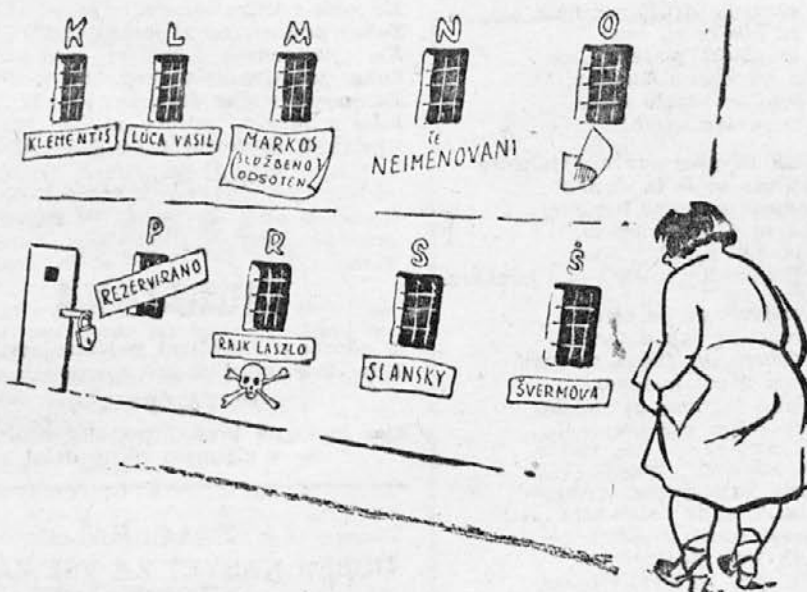


Ali ves, da dobiš vse vrste premoga, drv in lesnih odpadkov na K-nakaznice v vseh poslovalnicah »Kuriva« Maribor? Kupuj sedaj, sicer ne boš preskrbljen s kurivom za zimo.

Nadalje nudimo Ia portland-cement, apno, židno in strešno opeko, cementne izdelke, karbolinej, izolirne mase, stavbeno pohištvo itd. po najnižjih cenah in v vsaki količini.

Oddelek za nekovin. gradbeni material: Maribor, Kneza Koclja ulica 13 in Masarykova 15, telefon 29-11

## Moskovska abecedarna recepcija



Ana Pauker: »Ali bodo naredili večja vrata ali pa počakali, da preje dobim »spokorniško« linijo...«

## MOSKOVSKA SVETOPISEMSKA RESNICA



V začetku je bil Stalin. In Stalin je rekel bogu očetu: — Ti si bog oče! Ustvaril boš svet in ljudi po moji volji! —

(Iz nove biblije, tiskane v Moskvi za črnice iz plemena Zulu.)

## ZAPELI NAM BODO

pevski zbori iz Šentilja, Ruš, Poljčan, Laporja, Slov. Bistrice in Maribora  
13. in 21. julija

**V ČASU MARIBORSKEGA TEDNA**

## Iz sovjetske lirike

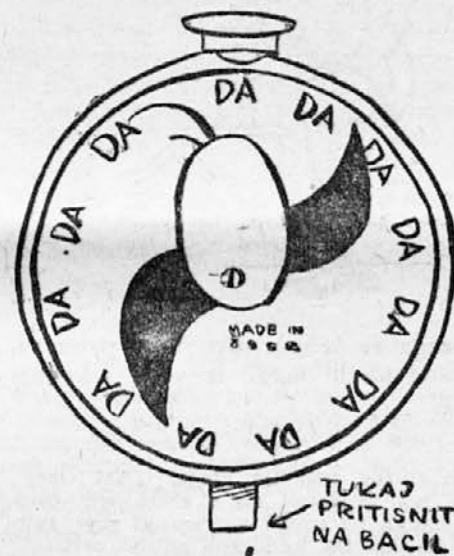
OPEVATI BI ZNAL...

(Po Meljšinu)

Opevati bi znal  
jaz tudi Kremlja sij,  
modrost voditeljev,  
pravilnost direktiv.  
I jaz bi kakor vi  
bil večkrat nagrajen,  
za vzgled postavljen vsem.  
A — žal — uvidel sem —  
že davno sem spoznal —  
nesrečen je moj dom,  
ubit moj ideal.

Vseh prejšnjih sanj je kraj.  
Ni tak ko vaš moj verz —  
zdaj veste pač, zakaj!

## APARAT ZA UGOTAVLJANJE BAKTERIOLOŠKE VOJNE,



ki so ga predložili zastopniki SSSR.

## Proizvajamo in nudimo:

Zvepleno črno in modro barvilo,  
red. olivno barvilo,  
za tekstilno industrijo,  
solno kislino brezarsensko,  
ortodiklorbenzol kot topilo,  
paradiklorbenzol kot sredstvo proti  
moljem in za sinteze drugih organskih  
spojin,  
kristalni natrijev tiosulfat kot fiksirna sol  
v fotografiji, antiklor v tekstilni in  
dektomirno sredstvo v usnjarski industriji.

**Tovarna organskih barvil**  
Celje, Črta 117

Poštni predal 58      Telefon št. 6  
Brzjavni: TOB. Celje

IZ ZAPADNEGA BERLINA

»Poba, če ne boš priden, te bo vzela  
vzhodnonemška policija!«



## Zvodniška balada

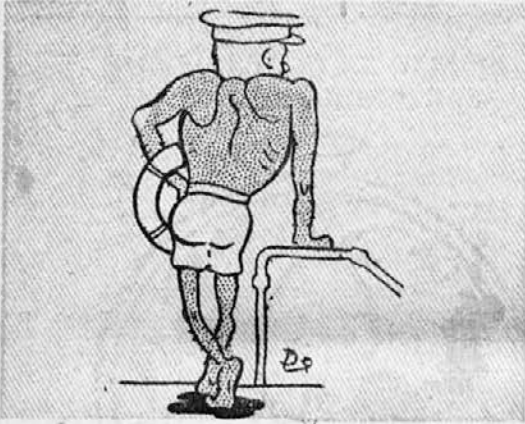
Od nekdanj so akcijske družbe cvetele, ki belo blago za visoke so cene dobavljale in ki užitke poltene izrabljale so za kupčijske namene. Jim vsem je gonilna parola bila: zaslužek moralo in vse odtehta.

Nesluten razmah in svoj čas konjunktura pod Rajhom so vse te D.D. doživela, ko vsak dan odprle so nove bordele, civilne, vojaške in Stundenhotele. A vse je minilo, jim padel je kurz in z Rajhom vred družbe so šle vse v konkurz.

Ideja družb akcijskih pa je ostala in znova svoj zlati je vek doživela, ko »Pajo and Company« firma prevzela obrat nelegalnega Stunden-hotela je v svojo upravo in sklep si zadala, da brž »usposobi« čim več personala.

In marsikatera »devica«, ženica, ki »sram« jo bilo je poštenega dela, postranski zaslužek si je priskrbela pri »firmi« z »nadurami« v sobah hotela. Takole se včasih kdo zagalopira, a Pajo v Tržiču zdaj »fusbal« trenira.

## HRBET Z MARIBORSKEGA OTOKA,



na katerega se lahko obrnete v primeru, da se sami ne bi mogli iz vode izkopati na suho.

### PRIJETNA SLUŽBA

Prijetno službo opravlja vratar TAM Oberlajner, ki ima dolžnost, da v službenem času ščipa in žgečka po rokah ves ženski svet, celo poročene ženske. Da je takšna služba prijetna, bi lahko pritrdila celo neka Štefka, ki ji baje takšno žgečkanje precej godi. Če pa to godi tudi njenemu možu, pa bi nam lahko povedala samo ona ...

Nocoj priroda sva in jaz vsa zlita.  
Ko náte mislim, spomnim se — »ELITA«  
Zakaj postava tvoja je kot ulita?  
Ker nosiš mične čevlječke — »ELITA«?  
Zakaj je ljubkost v tvoji hoji skrita?  
Ker nosiš prožne čevlječke — »ELITA«!  
Kdor v tebe se zaljubi, vsakdo čita  
v očeh ti dražestni nasmeh — »ELITA«!

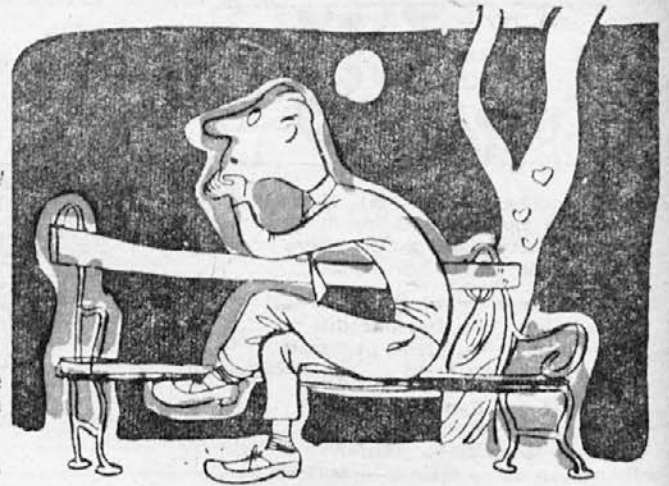
TRG. PODJETJE

## „USNJE“ LJUBLJANA

Je odprlo v Ljubljani v Nazorjevi (preje Frančiškanski) ulici nov specializiran lokal

»ELITA ČEVLJI«,

kjer bodo na prodaj res elegantni čevlji  
— v glavnem ročno delo!



## HALO! HALO!

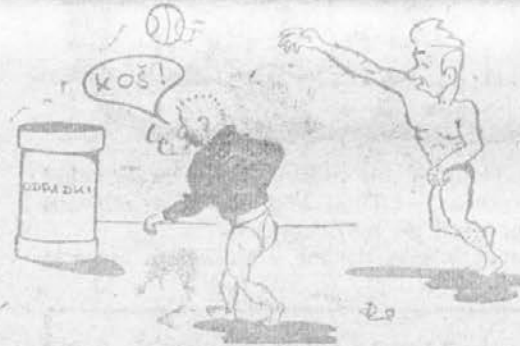
### DOBER NASVET ZA VSE ZASLUŽNE KLERIKALCE

Pozivamo vse stare, zaslužne pristaše preminulega dr. Antona Korošca, da se v primeru brezposelnosti javijo pri upravniku mariborske bolnice dr. Pertlu, kjer dobe službo takoj. Imeli bodo lepo zaposlitev: lahko bodo intervenirali z božjo pomočjo v slučajih, kjer bi zdravniška veda odpovedala.

»KURIVO — PROMETNA«

Da ne bo zamere, da ne bo nič zdrah:  
PREMOG preskrbite strankam in ne —  
PRAH!

## NA MARIBORSKEM OTOKU



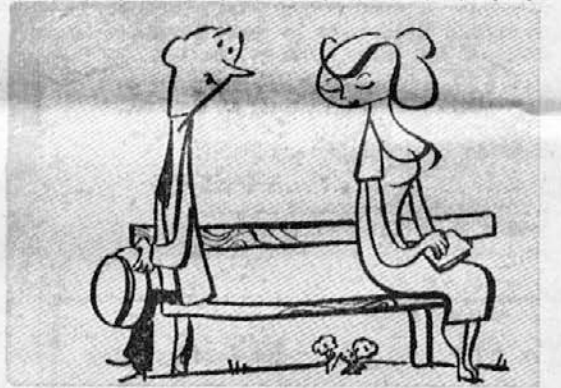
so uvedli svojevrstno košarko v pomanjkanju pravih košarkarskih košev.

## MALI OGLAS ZA MARIBOR

Pozor, šivilje! Če šušmariti želite, potem samo na tajnika se obrnite obrtne mestne zbornice, naj vam pomaga, pa boste brez skrbi — kot Marica predragal!

## NOVI MODELI NA MARIBORSKEM TEDNU

Dovolite, da vam že vnaprej izdamo majhno skrivnost z Mariborskega tedna. Videli boste nove modele oblek z zašitimi žepi. Pohitite z naročili, ker jih bo proti koncu Mariborskega tedna gotovo zmanjkalo!



Bod moja, bod moja,  
ti bom lešnikov dal —  
boš tiste potrla,  
bom drugih nabral ...

## L'ubezen gre skozi želedec

NE! — Še več! Vse, kar ti samo srce poželi, Ti bom kupoval pri »Grudi« v Mariboru: bonbone vseh vrst, kekse, čokolado in čokoladne izdelke — celo takšne, napravljene specialno za Mariborski teden! In če ti bo sladkega dovolj, si boš lahko izbrala najfinejšo tunino ali sardine v olju, ameriški sir s šunko, ementalški ali eidamski, ali trapist ali celo Grojer sir, da ne govorim o pravi Gavrilovičevi in Klefiševi salsami, kuhani šunki, suhi, hamburški ali papirirani slanini in še mnogo drugih dobrih stvari z raznimi vrstami alkoholnih in brezalkoholnih pijač!

Vse to ti bom kupil, ne samo lešnike, v specialnih delikatesnih prodajalnah, pa tudi v paviljonih na zabaviščnem prostoru Mariborskega tedna.

## NADEBUDNI VNUK

Stari oče: »Kam greva na izprehod, Tinče? K Trem ribnikom ali na Kalvarijo?«

Nadebudni vnuk: »Kaj misliš dedek, saj nisva zaljubljenca! Raje me pelji v naš Monte Karlo.«

Če se avto tvoj pokvari,  
če razbit je kamion,  
nič ne jezi se, le hitro  
ta zavrti telefon:

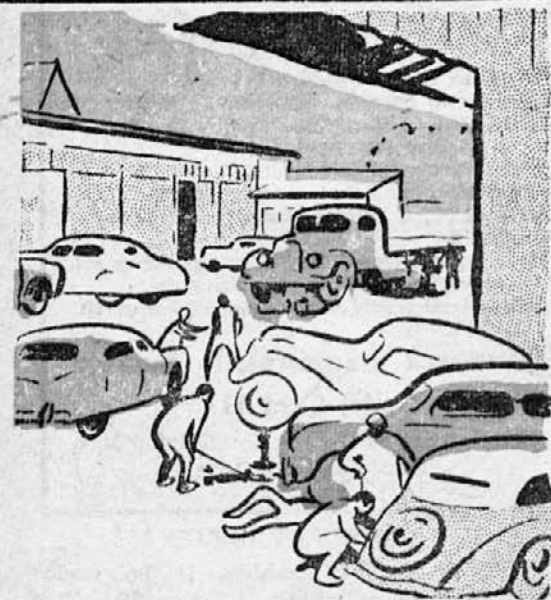
**28-40**

Glej, kakšen promet je in kakšno vrvenje, to motorizirano res je življenje. Prav vse kar brni in vse kar ropoče, takrat ko boleha, na en kraj le hoče: K »Avtomehaniki« v popravilo — tam za motor vsak poznajo zdravilo. Pa ne samo to: strokovno, poceni in kar je še važno: prav naglo — v izmeni vam hibo prav vsako v motorju popravi le »Avtomehanika« v mestu ob Dravi.

MESTNO OBRTNO PODJETJE

## „AVTOMEHANIKA“

MARIBOR, MASARYKOVA 17





## Mandarinska zgodba brez konca ...

Nekoč je živel v deželi Čirimuri veliki mandarin Bra-Uni-Čang. Bil pa je ta mandarin obenem tudi predstojnik ceha vseh pesnikov dežele Čirimuri.

Nekoč je poslal ceh pesnikov sosedne dežele iz mesta Sa-Lic-Burgi pismo cehu pesnikov dežele Čirimuri, v katerem ga vabi, naj izbere iz svoje srede najboljšega pesnika in ga pošlje v mesto Sa-Lic-Burgi, da bi tam lahko v plemenitem tekmovalstvu dostojno zastopal pesnike dežele Čirimuri.

To pismo pa je dobil v roke kot predstojnik pesniškega ceha sam mandarin Bra-Uni-Čang. Bere ga in premišlja:

— Kot predstojnik ceha sem pač gotovo tudi najboljši pesnik med njimi in kot tak bom lahko tudi najbolje zastopal našo umetnost v mestu Sa-Lic-Burgi!

Da pa ne bi bilo zamere in »fovšije«, je veliki mandarin Bra-Uni-Čang lepo kar sam od-

potoval v sosednjo deželo, o pismu pa ni sploh nikomur ohrnil. Kaj čete, je bilo pač zaprto pismo ...

Toda o početju velikega mandarina Bra-Uni-Čanga so vendarle zvedeli ostali člani ceha pesnikov v deželi Čirimuri. Zvedeli so tudi za njegovo zaprto pismo in so mu ga silno zamerili. Pa se je spomnil nekdo in je napisal velikemu mandarinu Bra-Uni-Čangu odprto pismo kar v časopise.

Sedaj pa je zopet veliki mandarin Bra-Uni-Čang zelo užaljen. Morda bo napisal kakšno zaprto pismo svojemu cehu ...

In ta bo menda napisal zopet odprto pismo ...

In oni zopet zaprto pismo ...

In ta zopet odprto ...

Kdaj bo konec, dragi bralec?

Tega ne vemo. Vemo pa le, da bi bilo dobro, da bi bil kaj kmalu konec takšnih mandarinskih zgodb, ki niso niti v čast niti slast narodu čirimurskemu.

»Toti list« pa zameri tej zgodbi to, da se ji niti nasmejati ne moreš ...!

## MLADINSKI FESTIVAL

haloške mladine v Podlehniku pri Ptujju se je po zamisli župnika Glavača odvijal v cerkvi in izven nje. Ker pa vlada v cerkvi precej slab zrak, se je večina raje odločila za festival na prostem.

## DVA MARIBORSKA OBRAZA

Iz tenorista Uršiča so naredili opernega režiserja.



Kolega Jarc: Madonca, če gre po tem kriteriju, morajo dati meni najmanj tri režije, ko že toliko časa nič več ne pojem!



Kako mehko se spi  
in prijetno leži,  
tega nihče mi prej ne verjame,

dokler sam ne spozna,  
kaj odeja velja,  
če jo pri »Oblačilih« vzame!

Najmehkejše prešite odeje pri

**„OBLAČILA“**

CELJE, CANKARJEVA 1

kjer dobite tudi vse vrste konfekcije in pletenine.

## STOPNJEVANJE TUJK

Tujke so postale nekak del našega življenja in ljudje jih kaj različno uporabljajo. Zato razlikujemo v tem štiri stopnje:

v prvo stopnjo spadajo tisti, ki tujk sploh ne poznajo in jih tudi ne uporabljajo;

v drugo spadajo tisti, ki tujk sicer ne poznajo, jih pa kljub temu uporabljajo;

v tretjo spadajo tisti, ki tujke poznajo in jih seveda zelo radi uporabljajo;

v četrto stopnjo pa spadajo tisti, ki tujke sicer poznajo, pa jih prav zato ne uporabljajo.

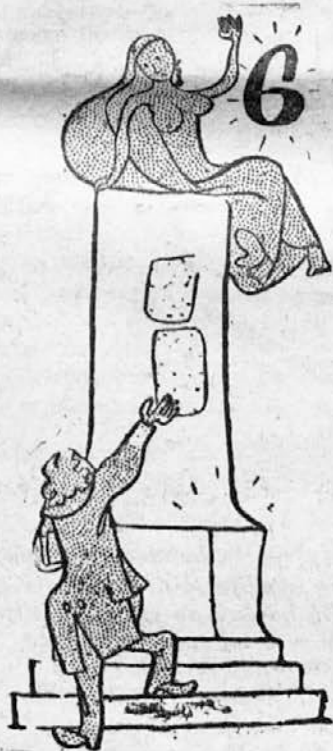
## PROBLEM

Te dni bo haaško sodišče izreklo svojo sodbo o težavnem pravnem problemu v Protituberku loznem dispanzerju v Mariboru: Ali je lahko bivši pekovski mojster, sedaj hišnik, kurir in kurjač podrejen zdravniku, specialistu za pljučne bolezni? V kolikor bo haaško sodišče smatralo, da ni kompetentno reševati ta problem, ga bo predložilo OZN.

## OPERO »BEG IZ BETLEHEMA«

pripravlja v režiji klera KUD Videm pri Ptujju. Vstop dovoljen samo nekomunistom! Predstave ob vseh cerkvenih praznikih, ob državnih praznikih zaprto!

## In še enkrat Sestica



Muza: „Ah, France, kam spet greš?“

Prešeren: „Ne daleč, samo na veliki vrt k „Sestici“. Tam imajo izvrstne čevapčiče in različne ter dobro vino.“

Kako možakar se smeji,  
čeprav nesreča mu preti!



Da iz tega res bo kaj,  
seveda,  
naj vsak sedemnajsto stran  
pogleda.





— Ojej, ojej, smolo pa imam, smolo! Malo sem smuknil iz Celja, pa je že kaj naróbe! Lukmanovi culi sta mi ušli, res, sicer pa, vrag vedi, kaj je bilo notri! Kar vse se bojim, da moje potrebe le niso takšne, kot pa kakšnega duhovnega gospoda

— Svoje lastne duhovne potrebe za enkrat krijem kar s slovenščino iz celjskih izložb. Pa ne bom preveč našteval, ker bi nikamor ne prišel. Le vsakdo, ki je kaj »nakriceljal« v svojo izložbo ali na plakat naj za vsak slučaj primerja to s slovenski-n pravopisom.

— Je pa tudi težava v Celju. Takole se ti že ob 9. uri zberejo tiči na kegljišču »Kladivarja« pri Braniboru in kegljajo, da se vse kreše in tresse. Pa brez skrbi! Prihodnjič vam bom še pošepnil kdo vse ima toliko časa in navdušenja za dopoldansko fizkulturo.

— Pa ste že bili sploh kdaj dopoldne v Celju? To se vam nabere okoličanov in vsak ima kaj opraviti. Zadnje čase so ti prav posebno navdušeni, ker so jim zdaj iz prijaznosti Celjani vzeli še prijazne klopice na Trgu Svobode, kjer so tako radi posedali pred okrožnim sodiščem. Zdaj je namreč mnogo lepše in pripravnejše, ko se kak očanec ali ženica vsede kar v sredo cvetlične grede in pospravi svojo prineseno južino, posebno še ker v gostinskih lokalih pri nas servirajo res »prima« — piši — šunkarice — govori — stare žemlje s smrdečim mesom.

— Celjski »Putnika« pa menda hoče doseči svojevrsten rekord. Če že ne on, pa vsaj tista

»črna gospodična« pri njem misli, da je najboljša poslovavnica »Putnika« tista, kjer se ljudje nikoli ne drenjajo, ampak je kar vedno sploh brez potnikov.

— No, pa ga Celjani tudi pihnemo. Poglejte, zadnjič smo imeli koncert komornega zbora, počastil pa ga je z obiskom celo ugledni, naš sivolasi ameriški rojak, ki se je prav takrat slučajno nahajal v Celju, in ki so ga na koncert povabili celo s službeno deputacijo. Nič ne rečem, koncert je uspel, še bolj pa počastitev v odmoru, ko so počastili gosta, le da ne našega ameriškega rojaka, temveč — zastopnika Radia Ljubljana, ki je prinesel zboru — denarno nagrado.

— Pa imamo v Celju sploh kulturne ljudi. Tako je zadnjič na lahkoatletskem dvoboju »Dinamo« : »Kladivar« prav tedaj, ko je napovedovalec zaprosil za mir, prihrumela na tribuno družba »otiharihepijev«, ki so menda v znak protesta do napovedovalca tako kulturno »demonstrirali«.

— No, pa ni bilo tako hudo. Poglejte v gostilni »Na — Na« v Celju imata starejša uslužbenka in »birtinja« zelo stroge pojme o higieni in postrežbi. Tako sem zadnjič videl, da odšte-



jeta mirno drobiz za tisoč dinarjev in gresta s temi rokami na klobaso. Saj koncem koncev je klobasa le še bolj masna kot pa tisti denar in so zato prstni odtisi na kozarcih za vino in

pivo bolj verjetno od salame, kakor pa od umazanega mamona. Vsekakor pa — dober tek!

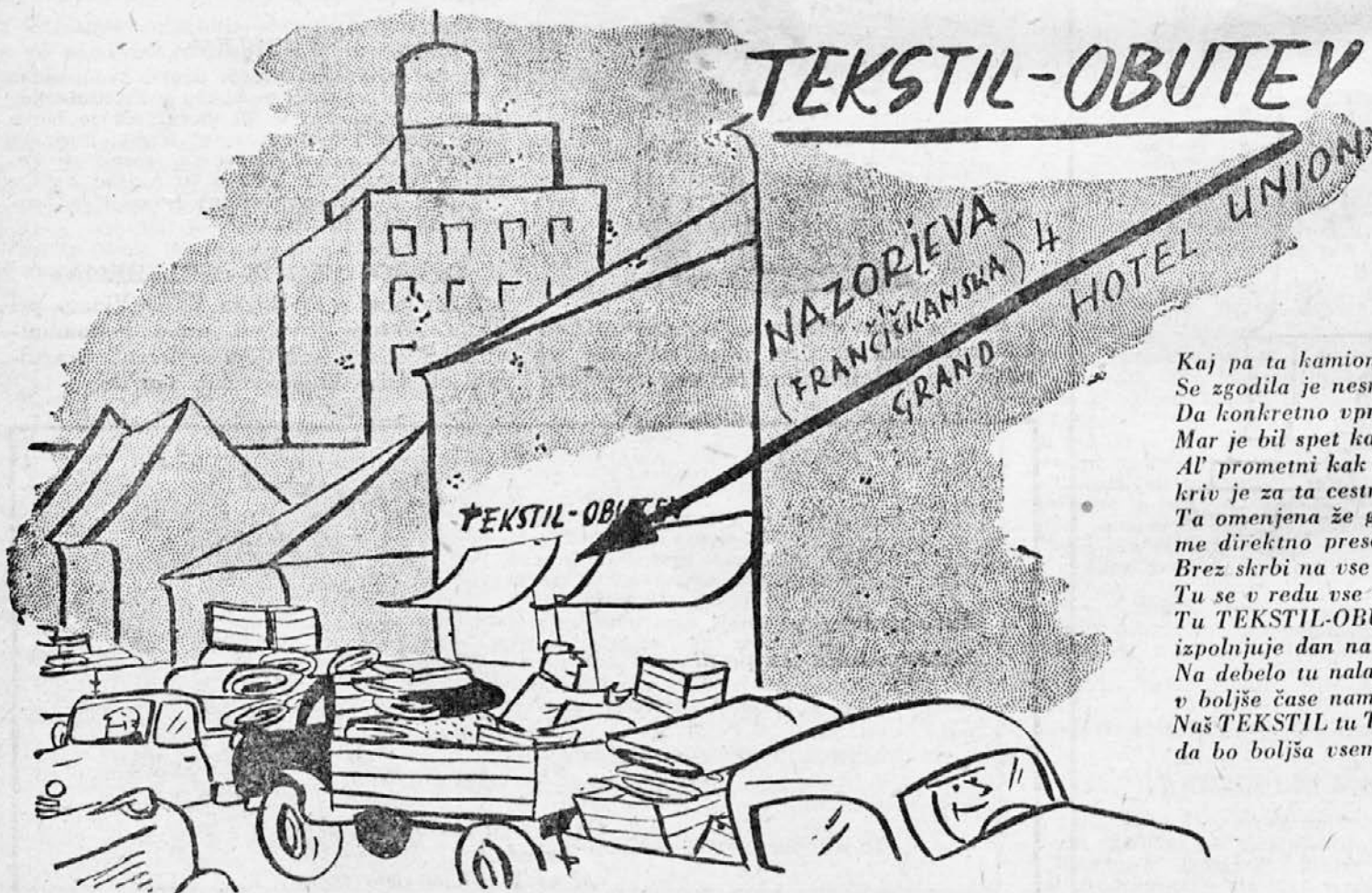
— Zadnje čase v Celju straši. Niste tega vedeli? Dolgo časa sem razmišljal, kako je le to, da se na ovinku k mostu čez Savinjo pri gostilni »Pri mostu« tako radi vozovi ali kamioni zarinejo v Savinjo, čeprav je tam visok in strm breg. Po dolgem trudu sem jo pa le



potuhjal. Krivo je menda temu kapucinsko stopnišče, ki kot razstreljena topovska cev nenadoma zaziha v vozniaka. Ni hudik, da se kak sofer splaši in jo rajši pred kapucinarji pobriše v stran v Savinjo. Kar pogledate si podpornike portala na stopnicah! Da pa vse skupaj tako slabo izgleda, pa so verjetno krivi cučki in pa gostilniški gostje, ki zaradi boljšega zraka pridno hodijo zalivat stebre. Sicer pa bi sploh bilo dobro, če bi to ulico preimenovali, morda v »Amoniakovo ulico«, že kot opozorilo morebitnemu neprevidnemu tujcu.

— Sicer pa — ker »Toti« še nima namena nehati izhajati, se bom poskusil oglasiti prihodnjič!

Vas pozdravlja vaš CEFIZELJI



Kaj pa ta kamionska gneča?  
Se zgodila je nesreča?  
Da konkretno vprašam bolj:  
Mar je bil spet karambol?  
Al' prometni kak ukrep  
kriv je za ta cestni čep?  
Ta omenjena že gneča  
me direktno preseneča.  
Brez skrbi na vse plati!  
Tu se v redu vse godi.  
Tu TEKSTIL-OBUTEV plan  
izpolnjuje dan na dan.  
Na debelo tu nalaga,  
v boljše čase nam pomaga.  
Naš TEKSTIL tu TRANSPORTira  
da bo boljša vsem izbira.





**JESENIČANKE**, šivilje! Loterijo je uvedla pekarna v Obrtniški ulici (pri Arnežu). Poizkusite svojo srečo! Morda najdete v štruci sukane ali škarje, kakor je zadnjič nekdo našel — šivanko!

**GANLJIVO** je bilo slovo Jeseničanov od škofa, ko se je zadnjič pripeljal na birmo. Baje so se zmotili samo v toliko, da so mu vpili v slovo že — ob prihodu!

**ZASEBNO** detektivsko agencijo je ustanovil v Radovljici upravnik »Lectarja«, da bi ugotovil pisca članka v Totem listu. Če se hočete pridružiti Juliju iz sosednje trgovine, ki ga kot zasebni detektiv zvrne na konto upravnika kak frakelj, poiščite upravnika »Lectarja«. Pazite samo, da ga boste spoznali, ker je sedaj zelo »mondiš« maskiran (natakarice mu namreč likajo hlače, čistijo škornje in manikirajo nohte), da ga ne bi nihče spoznal.

**RIMSKA GROBIŠČA** so odkrili strokovnjaki v Srednji Dobravi, pa so se jim ljudje smejali, da so jih potegnili. Tiste razvaline so namreč — združni dom!

**PODRUŽNICO** vaticanskega propagandnega podjetja bo te dni odprla v Kamni Gorici bivša



Salama, konzerve in šunka in sir.

Pripravljeno vse za potrošnje —

Kje kupil boš? »Brazda« — to pravi je vir

izvrstno za v usta — primerno za mošnjo.

Postrežen boš naglo, prav vljudno, primerno.

Če nam ne veruješ — preveri.

Najboljših likerjev za ceno prav zmerno napiješ se zdravo — pa nič ne zameri.

Oglejte si veliki paviljon na razstavnem prostoru MARIBORSKEGA TEDNA na oglu Razlagove in Prešernove ulice. Otroci pa bodo dobili vseh vrst sladkarij v našem paviljonu na otroškem igrišču v parku.

Trgovsko podjetje

**„BRAZDA“**  
MARIBOR

nuna Arhova po navodilih šefa, župnika Žbontarja, da ji ne bo treba več napadati iz zasede ljudi, ki ne hodijo k maši.

V **VRSTI** čakajo mali Jeseničani pred bazenčkom, da se lahko zmočijo, hkrati pa se smeji velikim, ki nimajo kje čakati, ker bodo menda staro kopališče podrli. Pravijo, da se najbrže merodajni kopajo v znoju, da ne opazijo tistih, ki bi se radi v vodil!

**BAJE JE** te dni v Radovljico prispela dolga kompozicija voz hrane iz Amerike, ki si jo je pripeljal s seboj nek striček, ki je prišel na obisk k sorodnikom, ker se je — spriečo pisanja domačih — bal, da ne bi stradal...

**PRIJATELJSTVO** je plamen, ne le iskra, je sodil direktor Marinič, ko ga je obiskal prijatelj direktor iz Vojvodine. In tako so gasili plamen na Bledu kar dva dni, pogasili pa so ga v Žabnici na veselici. Seveda je bila pri tem tudi prijateljica iz Žabnice, po katero je direktor poslal neko uslužbenko v službenem času. A vrag ga vеди, če udari iskra na iskro, je le nevarnost, da se kaj vžge!

**PO NAKLU** je tolkel župnik Janez Filipič z grozilnimi pismi zaradi otrok, ki ne hodijo k verouku. Pa je zadel tudi na vroče železo in rezultat tega je bil, da sta otroka upravnika ekonomije Zaplotnika in predsednika občine šla k prvemu obhajilu!

**NE BOŠ** si pokvaril želodca, če ga streniraš v mestnem gostinskem podjetju »Kranjski dvor« v Kranju. Kondicijski trening začni s tri dni starimi žemljami!

**VČASIH** so se vozili birmanci na birmo v kočijah in avtomobilih. In da bi otroci imeli vsaj nekaj tega predvojnega sijaja, se je punčka jeseniškega tovornega blagajnika Fona tokrat peljala na birmo v Jesenice — v stranišču na vlaku. Pa ne mislite, da je bilo to zaradi konspirativnosti!

**TEČAJ ZA PLEZALCE** namerava prirediti sanitarna inšpekcija letos v poslovalnici KZ Besnica. Ker pa poslovalnica nima niti najnovejših artiklov na razpolago, naj prinesejo vsi reflektanti s seboj za mesec dni hrane (ki jo bodo lahko vskladišili v prazno embalažo v poslovalnici) in denar za vpisnino, s katerim bo vodstvo tečaja krilo primanjkljaj poslovalnice v znesku 180.000 dinarjev. Nadaljnje informacije daje poslovodkinja poslovalnice.

#### ZAKAJ — ZATO

»Zakaj pa hodite vsako jutro že ob petih na trg, tovarišica X.«

»Veste, pri nas kuhamo na plin, in če hočem, da imam do opoldne kuhano kosilo, moram začeti kuhati najmanj že ob 6. uri!«

#### NEKJE NA JADRANSKI OBALI

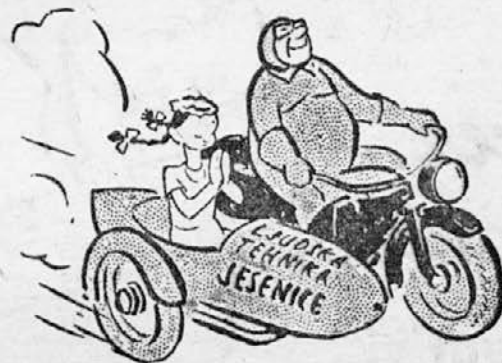


— Vidiš, tale avto je pripeljal iz Maribora!

— Kako si pa to pogruntal?

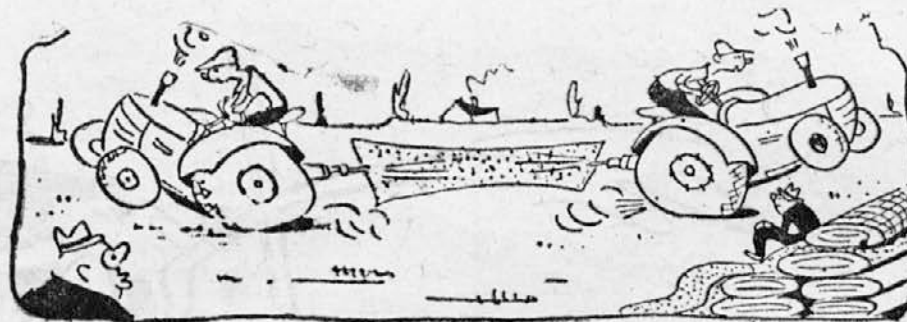
— Saj vidiš, da ima na kolesih polno katrana z mariborskega glavnega mosta.

#### JESENIŠKA BIRMA...



Uslužni Fležar z Jesenic, pod »Ljudskotehnično« je firmo, v sezonskem taksiju devic nad ducat pripeljal na birmo. O, ta razume svoj poklic, ta levo, desno zna voziti. A, kaj, če odpove mu »zic«, mu zna še v kratkem odzvoniti!

Le kdo blago to izdeluje,  
da traktorja kar dva zmačuje?

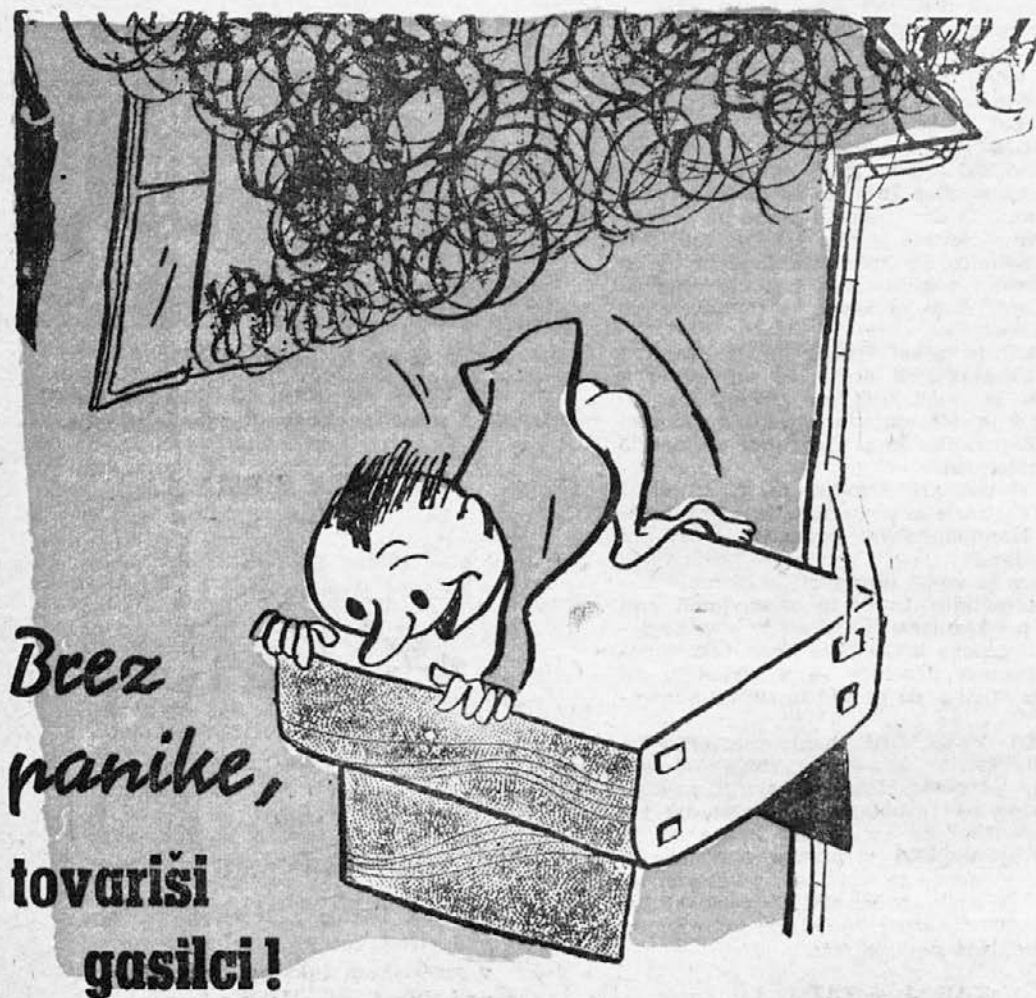


In ti deseni? Glej izbor!

V P-T pohiti — v Maribor!

**Predtelnica in telnica Maribor**

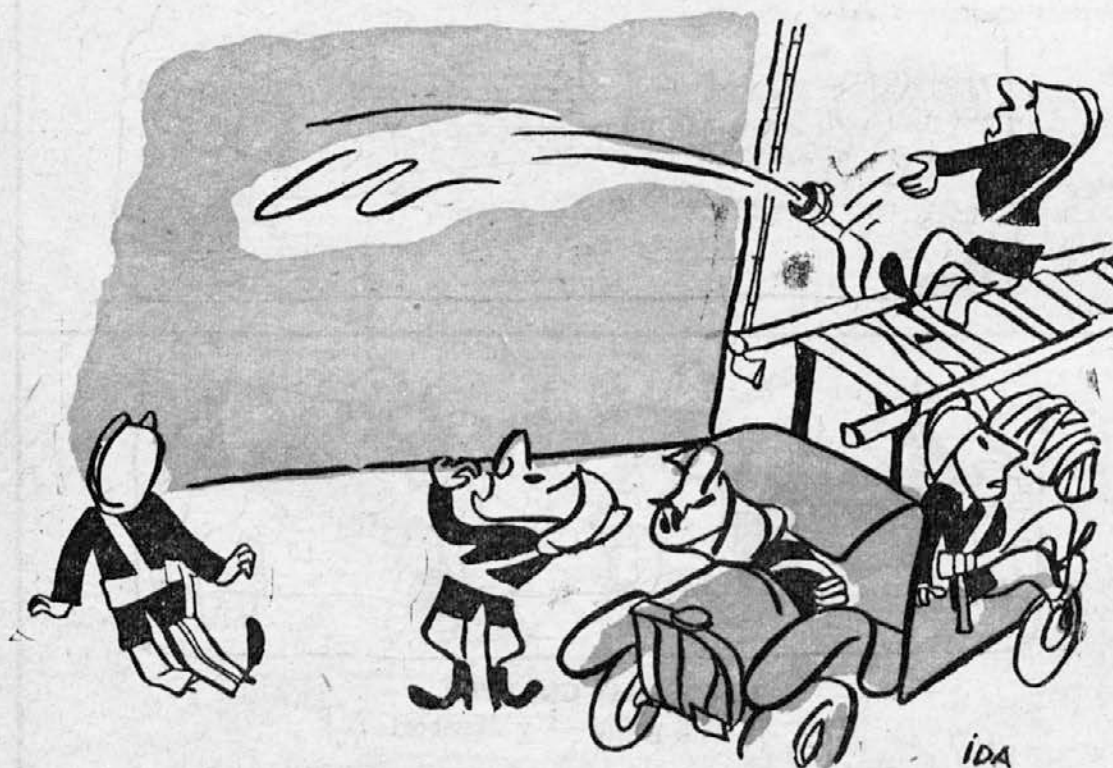




Brez  
panike,  
tovariši  
gasilci!

Ta omara je bila kupljena pri

# LES LJUBLJANA



Ogledate si jo lahko na razstavi pohištva v Mariboru ali na razstavi pohištva v Ljubljani



**POŽARA** vas obvaruje košček gasilskega prapora, ki nosi napis, v katerega je poleg domovine zlezal še sam bog. Glavno zastopstvo za Slovenijo imajo gasilci iz Sevnice, ki prodajajo takšne talismane na drobno in debelo po dnevnih cenah.

**ČE GRES** iz Krškega proti Leskovcu, moraš skozi Judenstrasse. Ulica je dobila to ime baje zaradi tega, ker so si ob njej zgradili moderno stanovanjsko kolonijo krški trgovski uslužbenci.

**SELITVE** s posebnim vagonom izvršuje solidno in hitro na področju celotne Slovenije postajenačelnik iz Tržiča na Dolenjskem Ostrovršnik po globoko znižani ceni štiridesetih jurčkov. Zato: ko naložite stvari v vagon, obvestite o tem Ostrovršnika, ki ga vam takoj potegne na zaželeno mesto s posebno lokomotivo. Ta nova metoda je do kraja preizkušena, saj jo je nedavno tega uspešno patentiral pri lastni selitvi iz Brežic v Tržišče.

**PREDSEDNIK** občine Bresternica (prej Rajhenburg) razglša: Če kdo hoče preslikati kapelico ali poceni kupiti hišo, naj se obrne samo name. Seveda naj ne pozabi na likof, ki gre na račun nizko ocenjene hiše ljudske imovine! Za 15.000 dinarjev lahko kupijo stanovanjsko stavbo predvsem ljudje, ki so zaradi odpora do agrarne reforme trpeli v zaporu in postali tako zaslužni svetniki. Sicer pa vam za nizke cene jamči kup diplom in lastnoročno zahvalno pismo gostilničarja Kostanjška iz Senovega.

**NOVE ORGLE** iz jajc (pa ne v prahu) bo kmalu krstil z zbranim vinom in blagoslovil z zbranim putrom, mlekom in krompirjem organist iz Kapele pri Krškem, če bo mladina še dolgo plesala po njegovi priljubljeni, znani zagorski pesmi v njegovi harmonikarski izvedbi: »Putra, masla, jajca i krumpira, jajca i krumpira, vse za beli farovž naš!«

**OTVORITEV** obnovljene dvorane KUD bi pevci rudnika Šalka vas proslavili z nekaj slovenskimi pesmimi, pa jih je samo šest. Če njihov poziv, naj se ljudje malo zbudijo iz zimskega spanja, ne bo našel odmeva, bodo morali na trening nekam k morju, kjer bodo lahko krepili svoj glas. Če bodo dosegli tako kondicijo, da bodo prekričali bučanje morja, potem lahko upajo, da bo pevski zbor glasovno močan.

**LEKŠAN CIRIL**, župnik v Metliki, sicer ni divji petelin, pa vendarle miži, ko pobira denar od botrčkov. Baje zato, da lahko vodi za organe ljudske oblasti točno kontrolo nad svojimi dohodki.

**NIMA BOŽJEGA BLAGOSLOVA** Vinko Bevk, župnik v Semiču, saj njegov vinograd, ki je trikrat večji od sosedovega, dà le polovico tega, kar da sosedov. Če bo šlo še tako naprej, kmalu ne bo več mogel prodajati božjega blagoslova drugim!

**POLENILE** so se čebelice župnika Andreja Ilca iz Podzemlja, pa so mu v letu 1951 v 30 panjih dale samo za 900 dinarjev medu. Zato so pa bolj pridne čebelice v njegovi fari, ki mu za vsak pogreb prinesejo 1000 dinarčkov. Škoda le, da tudi teh nima 30 panjev!

### IZ RAKE OB KRKI

Naš predsednik in naš tajnik  
Rako v krempljih sta imela,  
za prevare, goljufije,  
sta iz Partije zletela.  
Ljudstvo se je oddahnilo,  
Raka je prišla do reda.  
Pavloviča, Tomažina,  
pa še pes več ne pogleda.

### PRI GLEDALIŠKI BLAGAJNI

Prosim dve vstopnici.  
Za »Inšpektorja«?  
Ne, zame in za mojo ženo.



## »Deževna revija« v Rimskih toplicah



V Rimskih toplicah revijo so imeli, za lep »Ples na vodi« so tam poskrbeli. Za pravo se sonce res niso menili. Z desak so na plot ga na hitro nabili. Če druž'ga nebo ni za njih naredilo, plesišče do roba z dežjem je nalilo...



A kaj, ko so gostje ze sitnezi taki, kljub dežju revijo bi radi — čudaki! Če ne, pa kričijo: »Denar nam vrnite!« Blagajnik miri jih: »Le mal' potrpite in shranite vstopnice! Prej kot ob pustu na »Vodi bo ples« pri nas spet v — avgustu!«

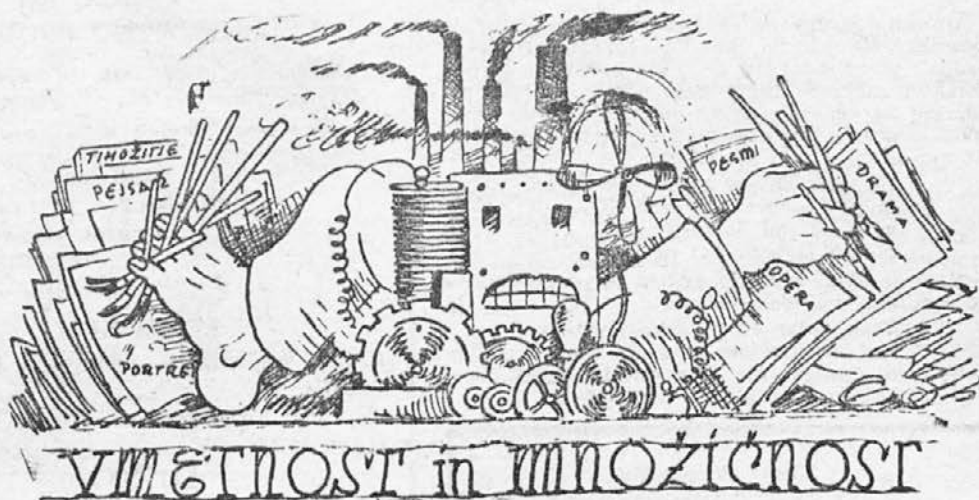
### DVA AFORIZMA

Ljudje ne gredo k zdravniku, če imajo nahod; todaj gredo raje v gledališče.

Tajnost pravilnega staranja vam odkrije en sam stavek: čas prizanesi le tistim, ki prizanesajo času.

### PISATELJ NA ODDIHU

»Ali kaj pišeš sedaj na oddihu?«  
»Kje neki! Zdaj nočem niti misliti!«  
»Vraga! Zakaj se ne spraviš na kak roman, ko si v taki formi!«



Al' prav je, da podreja kvaliteta se kvantiteti, dostikrat sprašuje se vsak, ki rad razstave obiskuje umetniške, če je le kos esteta.

Po naši pameti le kvaliteta dokaz je, da umetnik sam spoštuje umetnost in da je ne ponižuje na stopnjo obrtniškega portreta.

Hudo je, če razstavna vsa dvorana do zadnjega kotička obložena je s slikami, med njimi posejana

je kakšna dobra slika, al' nobena, čeprav za sliko je zaznamovana, a ne zasluži tega si imena.

### Cvrček:

#### IGRALEC SUFLERKI (Po Prešernu)

Suflerka! bodi zdrava,  
kadár igralec plava,  
pomóci je vesel.  
Krog tebe stalno hodi,  
saj tvoj šepet ga vodi,  
izpolni mu vrzel.

Upravi sem obljubil,  
da pred bom grupo zgúbil,  
ko nehal se učít'.  
Si složno v roko segla,  
službénó si prisegla,  
mi vedno zvesta bit'.

Če tekst ne ponovimo,  
se tebi izročimo.  
O, blažen je tvoj glas!  
Naj vrag pocitra tremo,  
zaupati ti smemo:  
saj ti za nas si spas.



V pisarni delam in garam,  
ves teden v aktih se topim.  
Prija'tli, vprašate me kam  
v nedeljo naj se napotim?  
Jaz šel bom pa v »Lovski dom«,  
tam dobro pil in jedel bom,  
v pisarno se bom vrnil čil,  
saj sem ga v »Lovskem domu« pil!

Zato vsi v nedeljo na izlet k

### »LOVSKEMU DOMU«

v Mariboru za Tremi ribniki:  
Sveži zrak, dobra postrežba in — poceni.

### POMEMBEN SESTANEK

»Danes sem imel s svojo taščo razburljiv sestanek. Lahko bi o njem napisal cel roman.«

»Napiši raje poročilo za radio Maribor, tam potrebujejo take reči za 'lokalna' poročila.«



— Ej, če bi midva imela čevlje iz »KONUSOVEGA« usnja, bi se nama pač kaj takega ne bi moglo nikoli pripetiti!

Zato si oglejte krasno urejeni razstavni paviljon na MARIBORSKEM TEDNU. Razstavljamo vse vrste usnja za čevlje, za šport, tehnično usnje itd. itd.

### „KONUS“

TOVARNA USNJA  
Slov. Konjice



## IZ ALBUMA: MLEČNA POEZIJA

Direktor podjetja »Mleko« iz Maribora je pesnik. Ne morda kakšen takšen »ljudski«, ampak pravi, pravcati pesnik z zaščitnim direktorskim znakom. Sicer baže njegovi uslužbenci nič kaj ne cenijo njegove poezije, a kljub temu morajo zadnje dn. prepevati eno tistih njegovih, ki mu je tako zelo pri srcu:

Le kdor ob pol štirih vstaja,  
ta naš jogurt naj prodaja,  
kdor pa rad do šestih spi,  
ta nič jogurta naj ne dobi!

Vam je všeč? Ne? No, potem jo pa poslušajte le osnaženo v ljudski izdaji:

Vsak, kdor ob pol štirih vstaja,  
nad direktorjem se usaja,  
njemu pač ni treba vstati,  
ni se mu za službo bati!

Zbiraj staro robo!  
To je dobra stvar!  
Kašče boš izpraznil  
in dobil denar!

Več o tej zadevi  
boš lahko doznal,  
če še spodnje vrste  
zdajle boš prebral.

Zbiranje odpadnega materiala za proizvodnjo je važna stvar: to pomeni približno deviz! Zbiratelju pa tudi takšno zbiranje ni škodljivo, saj takšno robo plačamo po najvišjih dnevnih cenah, kupujemo pa odpadni material v vseh količinah.

## „SUROVINA“

podjetje za promet z odpadnim materialom  
MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA 95

## PREKLIC!

Ni res, da je res; res pa je, da ni res, da se nam je zahotelo stanovanja večkratnega udarnika. Tudi ni res, da je res, da smo imeli znanca na stanovanjskem uradu; nikakor pa ni bil ta znanec sošolec kogarkoli iz naše družbe. Tudi ni res, da bi bil kdo iz naše družbe v službi na javnem tožilstvu in da bi nam bil pomagal, tudi ne želel stanovanja. Tudi ni res, da bi bili udarnika, ki je »južni«, gonili nazaj, odkoder je prišel, in ga zmerjali; ne, ni res. Res pa je, da vse skupaj ni res.

Vse podrobnejše informacije, kakor tudi ogled stanovanja (če bi si ga kdo zaželel), dobite samo še kratek čas pri podpisani družbi.

Družba z o. z. za reševanje stanovanjskih problemov, Kneza Koclja naselje

## OKROG MARIBORSKIH IZLOŽB

Zgodovinsko društvo v Mariboru opozarjamo na lep primer starine v izložbi slaščičarne Tomovič v Jurčičevi ulici, kjer velik in zelo lepo ohranjen lepak nujno opozarja na teniški turnir za Korenčanov pokal 1951...

Muhe, pozor! Še je čas, da obiščete bogato obloženo izložbo Tovarne mesnih izdelkov v Slovenski ulici. Pohitite, preden se tovarna spomni in vam prepove vstop. Ne ustrašite se pa mrtvih muh, ki ležijo tam okrog, saj je vzrok njihove smrti zelo simpatičen: Preobilica hrane.

## VELIKA VERJETNOST

- Misliš, da bo prenehalo deževati?
- Mogoče, doslej je še vsakokrat prenehalo!

## SLABI ČASI

Dijak se pritožuje svojemu prijatelju: »Če sem se prej prehladil sem bil ves teden doma. Zdaj pa so iznašli že toliko zdravil, da sem v enem dnevu zdrav.«

VABILO NA  
VELIKO JAVNO PRODUKCIJO,

ki se vrši vsak dan od zore do mraka  
na dvorišču Mariborskega dvora.

Na sporedu pretep, krik, rjovenje in roko-  
borba — pod pokroviteljstvom odobrava-  
jočih mamic.

PRIDITE!

Živce pustite doma!

»FORTISSIMO«

(Društvo slabovzgojenih otrok)

## PESIMIZEM

»Jaka, verjemi mi, nemi film ima še bo-  
dočnost!«

»Hudiča! Pa menda nisi gledal filma ‚Fant  
s trobento?‘«

## LOVSKA

Janez pripoveduje: »... in potem ngen-  
krat grobna tišina Čakam, čakam...«

Pepe škodoželjno: »... potem pa zavrtiš  
gumb z mariborske na ljubljansko radijsko  
postajo!«

## Salomonska rešitev

Nad problemom se spotili  
težkim so pri nas te dni:  
kam bi enega vtaknili,  
ko mest šefovskih več ni.

Če imel bi grupo šesto,  
bi problema ne bilo:  
hitro bi mu našli mesto,  
a za sedmo — je težko!

In okrog tega lovili  
so se skoraj teden dni,  
končno so se odločili:  
združiti oddelke tri.

Brž zidove so prebili  
skozi vse pisarne tri,  
da dvorano so dobili;  
v njej kot v kinu se sedi.

Šefov v njej je zdaj na kupe,  
ker je prejšnji vsak ostal,  
mož pa naš je sedme grupe —  
disciplinski šef postal.

Zdaj, če se ozre čez halo  
disciplinski, kar trpi;  
skoraj nič mu ni ostalo:  
le en šef in šest ljudi!



To res ni lepo in priznajte sami!  
Da jesti tako ni primerno!  
Pri jedi bontona naj vsak se drži  
in je naj olikano — zmerno!

A jesti okusno in dobro, zares  
tega vam bonton pač ne brani,  
in kapljico dobro popiti še vmes  
k poceni, domači prehrani.

Lep vrt — sobe za tujce — dobro kuhinjo  
vam nudi stara renimirana mariborska  
gostilna

## „NOVI SVET“

MARIBOR, JURČIČEVA UL. 7

## BODOČI ZAGREBSKI OBRAZ?



Prišel iz metropole semkaj med nas  
in spravil orkester na prav dober glas.  
S sezono prihodnjo pa, kakor vse kaže,  
od nas se na višji podstavek izmaže.

V Mariborskem tednu se gredoč  
v »JADRANU« zglasite. Tam vso noč  
muzika igrala bo za ples,  
dobro jedli, pili boste vmes.

## Kavarna „JADRAN“

Maribor, Partizanska cesta

## GLOSATORJU V »TOTEM LISTU«

Ne maraš za nobeno pot,  
premodri moj šaljivec;  
jaz sem pa rajši don Kihot  
kot Sancho Pansov sivec.

Branko Rudolf

## PROMPTEN ODGOVOR

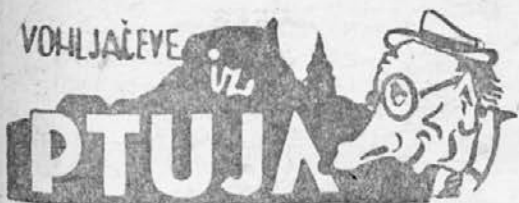
Da Sancho Pansov sivec nisi,  
to kot šaljivci mi kar dobro vemo,  
četudi večkrat trmast ti si  
in siv si, če se že na — dlako gremo.  
TOTI LIST

## MARIBORSKI VODOMET



Ta presneta mrha  
je pravcata prha!  
Zadnjice in lica  
narodu pošprica!  
Kdor če vodo piti,  
mora pač storiti  
kakor slika kaže.  
Tak gre še najlaž!





Malo je manjkalo, pa bi se to pot sploh ne oglašil. Skoraj sem zamudil na pošto, ker mi žilica ni dala miru in sem jo zavil k »Novemu svetu«. Tam sedem pijem, popijem in mislim vstati. Takrat pa je bila nesreča tu! Prilepil sem se na stol kakor muha na muholovec. Sam zlo dej vedi, s čim so pobarvani tisti stoli, da se človeku tako zalepijo na zadajo plat. K sreči so me resili drugi in sem še začasa prišel na pošto.

Moje življenje pa je sploh v nevarnosti. Lepega dne me bo kdo iz maščevanja mahnil po glavi — in z Vohljačem bo proč. Zato bi bilo dobro, da javno izjavim svojo zadnjo željo: kakršne koli smrti umrem, za nič na svetu me ne sme pijani pater Narobe pokopati! Ker zadnjič sem bil priča njegovih pogrebnih obredov. Pomislite, tako se je napil, da je izgledal kot topol v hudem vetru pred mrljskim vozom. Nad odprtim grobom so ga ljudje držali za kuto, da ni telebnil v jamo, medtem ko je imel ognjevit nagrobni govor, katerega je k sreči nek brivec pristrigel in patra Narobeta odpeljal. Hvala lepa za tak pogreb! Rajši naj me pokopljejo kar na vrtu, kot pa da bi po smrti pater Narobe norce bril z menoj.

To sliko pa gotovo težko razumete, posebno če niste iz Ptuj doma. Kaže vam obnašanje gledalca med predvajanjem filma. Ne mislite pa, da so obiskovalci kina neolikani: neolikane



Hej, kolega!

Podjetje za zbiranje odpadkov

„ODPAD“

je v Ljubljani, Kersnikova 7  
podružnica pa Vošnjakova 22b

PTUJSKA GLEDALIŠKA PRAVDA

V debati javni zdaj izhoda išče vsak Ptujčan in glavó si beli, kako naj uredimo gledališče: mar v Ptuj Dramo bi imeli, v njej zvezdnike in primadone, mar amaterji prineso nam slavo, igralcev novih na vagone? Vsi borci za umetnost pravo in tisti, ki masovnost jim je sveta, v debati tej so dvignili glasove: Raven kulturna, vzgojnost, kvaliteta — besed je kup in perspektive nove... v resnici pa (naj vas to nič ne gane, čeprav se ptujška Muza strašno kuja), teater iščemo, ki malo stane! O, blagor, blagor Taliji iz Ptujal



VOHLJAČEV POPRAVEK

Čas je, da tudi jaz nekoga popravim. Tovariš Nič krivi — nič dolžni se je v zadnji številki Totega krepko zlagal na moj račun, češ da samo voham, ne vidim pa tistih omaric in stenčarov pred MLO.

Resnici na ljubo in temu Niču v opomin objavljam tale popravek:

Ni res, da se nisem zalezel v stenčas in omarice pred MLO in tovarišu Niču priporočam, naj kupi močnejše naočnike in šesto številko Totega lista, pa bo lahko videl, da ni samo Nič krivi — nič dolžni, ampak da tudi nič novega ni povedal.

Res je pa, da te omarice še visijo na svojem mestu, za kar je vsekakor bolj kot jaz kriv Nič krivi — nič dolžni, ki v tej zgradbi dela in se dobro pozna z vsemi, ki so krivi, da ta šara visí pred MLO, ki je tudi dolžan, da jo odstrani.

Martin Vohljač, l. r.

Trgovina slepih  
Maribor, Gosposka ulica

Kje pa je to, mogoče kdo se vpraša? V Gosposki ulici je trgovina naša! Tam Jožko, naš predsednik, urađuje, zato ta trgovina prav lepo posluje. Naprodaj so pri nas izdelki slepih in tudi drugih kup izdelkov najdeš lepih. Celo še ta ugodnost tam te čaka, da je v zalogi dokaj raznega tobaka. Želimo, da nas tudi vi bi kmalu obiskali in eden naših stalnih kupcev res postali

POPRAVEK ZARADI ROZ EN FELDA

Zvedeli smo, da nas namerava sultan Roz En Feld tožiti zaradi netočnega poročanja v naši zadnji številki. Ker nimamo namena nikomur delati krivice, lojalno popravljamo v zadnjem »Totem listu« objavljeno besedilo k sliki, kjer smo netočno poročali o Roz En Feldu in njegovih štirih odaliskah. Resnici na ljubo sporočamo, da smo medtem zvedeli čisto resnico: Roz En Feld nima štirih, ampak pet lepotičic. Za tisto, ki živi v Mariboru, smo namreč zvedeli šele sedaj. Toti list.

PRI SPREJEMNEM IZPITU

Profesor: Zakaj se latinski jezik imenuje mrtev jezik?  
Dijak: Zato, ker se z njim pišejo recepti.

so bolhe, ki jih naravnost ljudožrsko napadajo. Naš kino bi se lahko imenoval bolharnik, ker v njem niti trenutek nimaš miru pred boljšo zalogo. Uprava kina pa bolh noče zairati, ker kljub vsemu opravljajo hvalevredno delo: če je film dolgočasen, ne dovolijo gledalcem zaspati in zato vlada velika živost pri vsaki predstavi.

Ko smo že pri kinu, naj omenim še gledališče, o katerem se sedaj razvija javna debata, na kakšno bazo naj ga postavimo: ali naj bo pokleno, brez strokovnega vodstva, ali polpokleno, ali pa amatersko s strokovnim vodstvom. Jaz bi k tej debati pripomnil, da je najboljša baza za naše gledališče kar potujoča igralska zadruga, za katero bi lahko takoj dobili dobro izvežbano strokovno vodstvo.

Imel bi povedati še marsikaj, pa nimam časa. Mudi se mi, ker moram oddati brzojavko za gospoda Strossa ki se je nedavno blagovolil zanimati za »svojo« imovino v Ptuj. Če bi prej dobil naslov, bi mu napisal pismo, tako pa mu pošiljam tole brzojavko:

»Pridite gospod Stross - stop - vas čaka dolgi nos - stop - dolgo ste nas farbali vi - stop - če pridete vas pobarvamo mi - stop - odšli boste pisanih hlač - stop - vas pozdravlja Vohljač.«

TOLAŽBA

Bolnica: Gospod doktor, povejte mi odkrito, kako je z mojimi ledvicami?  
Zdravnik: Posebno zdrave niso, toda do smrti vam bodo že služile.

Nam potrebna ni nikakršna reklama, ker strojila naša hvalijo se sama! So tako izborna in pa kvalitetna, da reklama zanje res je brezpredmetna. Drugič se zglasite, dragi humorist, pa reklama dali bomo v »Toti list«. Zaenkrat ne bomo nič oglaševali, ker izdelke smo že vse vnaprej prodali!

Izdelujemo taninske ekstrakte in mimgrede pripominjamo, da nimamo nič skupnega s trgovskim podjetjem »Tanin« v Mariboru, ki prodaja usnje, šila in kopita

Tovarna stroji  
Majšperk



## Pritožna knjiga — knjiga vseh knjig

Pritožna knjiga, ti si opora in zadnje upanje kupovalcev in strank. Pritožna knjiga, ti si oblaževalka in oplemeniteljevalka prodajalcev in prodajalk. Pritožna knjiga, ti si balzam za kupovalce. Pritožna knjiga, ti si eden izmed stebrov kulturnega trgovanja, poleg radia v trgovini, poleg avtomatičnega zapirala pri vratih in poleg lepih prodajalk gotovo najmočnejši steber kulturnega trgovanja. Pritožna knjiga, premalo spoštovana in premalo uporabljena pritožna knjiga, ti si knjiga vseh knjig

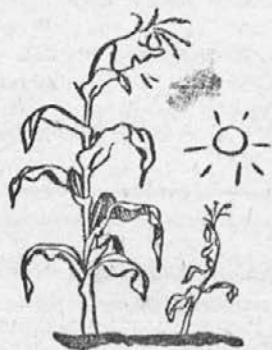
\*

Sedel sem pri zajtrku ob uri, ki se spodobi za upokojenca, in prebiral osmrtnice. Nenadoma zaslišim po stopnicah štorkljajoče korake in neposredno za tem se odpro vrata brez predhodnega trkanja. Vstopil je Tone Škurt, kmet s hribov, kar bi lahko uganel že iz štorkljajočih korakov, in razen tega moj bratranec, kar bi tudi že lahko sklepal po tem, da ni potrkal. Ker je moj bratranec, lahko sklepate, da je že pripadnik starejšega pokolenja. Zob časa ga je že močno načel. Najprej se je lotil njegovih zob — tudi zob časa je duhovit — in ko je tukaj korenito opravil svoj posel, se je lotil njegovih oči. Večkrat se mu vnamejo oči in točijo prave krokodilove solze. Te solze mojega bratranca, trdno gorenjsko korenino, zelo razburjajo in zato je prišel v Ljubljano, da bi dobil kaka zdravila.

Odšla sva k zdravniku in nato z receptom v lekarno. Obljubili so, da bodo zdravila gotova popoldne in sicer že do dveh, da bo bratranec lahko odšel domov že s popoldanskim gorenjskim vlakom.

Ob dveh sva že stala v lekarni. Obrnila sva se na mlado uslužbenko, ki je estetsko vsekakor kapaciteta in pol, ena izmed tistih uslužbenk v trgovskih lokalih, ob pogledu na katere se človeku v mislih vsiljuje hvaležnost, da se je rodil v krajih kulturnega trgovanja, kjer ne strežejo prodajalke v feredžah. Tudi naju, razvalini, je nagovorila še dokaj vljudno, toda zdravila ni bilo. Apeliral sem na to, da bo sicer odšel vlak, toda odgovorila je, da to ni važno. Skliceval sem se na to, da so bila zdravila obljubljena do dveh, toda vse zastonj. Nato sem zahteval pritožno knjigo.

Med mano in blagajničarko se je razvila naslednja diskusija:



»Jojme, sestra, kak' si ti velika  
in kako lepo rejena!  
Jaz pa mala, zamorjena  
suha trlica kot treptilika.«

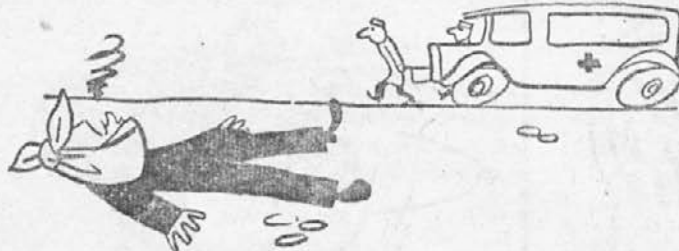
»Sestra, to preprosta je uganka:  
v semenarni sem bila izbrana  
in zato debela sem, prostrana  
in zato sem taka neugnanka.«

Dobro seme — dober plod!

### SEMENARNA ZA SLOVENIJO

PODRUŽNICA MARIBOR

opravlja semensko službo. Pri tem smo postregli in zadovoljili kupce iz vse severovzhodne Slovenije. Poznajo nas vse slovenske KZ, KDZ, Državna posestva, ekonomije in privatni sektor



»7 DNI doma in po svetu« je zanimiv tedenski list, ki prinaša čtivo iz vseh krajev sveta, zdravniško, pravno in vzgojno posvetovalnico, otroški in ženski kotic ter še vrsto zanimivih, smešnih in resnih. Tudi za ugankarje je poskrbljeno! Zanje so pripravljene vedno lepe knjižne nagrade.

### VSE TO PA LE ZA 5 DIN

Zahtevajte povsod »7 DNI DOMA IN PO SVETU«! Prodajalci časopisov, naročajte »7 DNI« pri »VESTNIKU«, Maribor, Kopališka 61

- Kje imate pritožno knjigo?
- Pojdite k upravniku!
- Kje je upravnik?
- Upravnik je v Beogradu.

Ob tem usodnem odgovoru sem zapazil, da je bratranec zlezal skupaj v trenutku še za nekaj centimetrov. Toda ko je stiska največja, je rešitev najbliže. Neposredno za tem naju je poklicala prodajalka in nama izročila zdravila. Izkazala se je pritožna knjiga v vsej svoji močnosti, ki je tolikšna, da učinkuje celo na razdaljo 500 km.

Pritožna knjiga, ti si opora in zadnje upanje kupovalcev in strank. Pritožna knjiga, ti si oblaževalka in oplemeniteljevalka prodajalcev in prodajalk. Pritožna knjiga, ti si balzam za kupovalce. Pritožna knjiga, ti si eden izmed stebrov kulturnega trgovanja, poleg radia v trgovini, poleg avtomatičnega zapirala pri vratih in poleg lepih prodajalk gotovo najmočnejši steber kulturnega trgovanja. Pritožna knjiga, premalo spoštovana in premalo uporabljena pritožna knjiga, ti si knjiga vseh knjig!

## Pesem o pesniškem Frančku

»Opernsänger bil sem in zato  
pišem dramske kritike lahko.«

Popusti posvetno rabo  
Franček nežni, lirik solzni,  
vrne spet se h kravi molzni,  
zdaj goji spet kolerabo.

Le v teater še posega,  
to »njegovo je področje«.  
Piše pa precej — otročje,  
sam s seboj se stalno krega.

Kadar poročilo kuje,  
po vseh oglih prisluskuje,  
kaj igralcu primanjkuje,  
z znanci prej se posvetuje.

Le doma še recitira  
svoje pesniške solzice,  
moči svoje solzno lice,  
kakor kakšna mila Jera.

Ginjen je nad lastnim stihom,  
spremlja ga z globokim vzdihom.  
Da je genij, je prepričan,  
in kot tak bo še zveličan.

Genialni so kontrasti  
v duši solznega poeta:  
zdaj trenira za atleta,  
hrepni po športni časti.

S palico v višino sili,  
letvica pa zmerom pade.  
Škoda lirične parade,  
vrli športnik se mi smili.

Joj, če bi bilo mogoče  
s tal takole se odbiti!  
na Parnas lepo skočiti!  
Kaj, ko Pegaz tega nočel!

## Mariborski Sherlock Holmes išče deficit založbe „Obzorja“



Spređaj išče deficit,  
zadaj hodi suficit.  
Nič več ni v skrbeh Košar;  
pes — ta nosil bo denar!



V Mariborskem tednu vse tegobe  
iskanja stanovanj se razpršijo.  
V »TURISTU« so pripravljene že sobe,  
ki vaš izbran okus zadovoljijo!

»HOTEL TURIST« za tujce je privlačen,  
v prijetni kolodvorski je bližini,  
komforten, snažen, ličen, vedno zračen,  
od hrupa stran in vendar — v sredini.

### „TURIST HOTEL“

v Sodni ulici

novo odprt hotel v Mariboru, najbližji  
kolodvoru. Izvrsno in ceneno hrano pa  
dobite  
v gostilni »TURIST« (bivši Dermastja)  
na Partizanski cesti





— Lublana bo kmal tku nova kt kašna na trišn pečena nevesta. Na pusebn kunštn način so na nou ublekl tista Feliks-Urbančeva bajta nasprot flenčkajnarijou. Ta narprej sa fasada prefarbal du pruga štuka na Sempetrsk cest, pol pa ud pruga štuka naprej na Miklošičou, pol pa ud pruga štuka naprej na Miklošičou, nazadn pa ud pruga štuka na gor na Sempetrsk. Prauja, de na ta furkle deu delj traja, pa bo morda zatu prej fertik.

— De se bele črke na belem zidu zlo dobr vidja, je pogruntau tist, ke je na Knezou bajt reklama delou. Zdej menda delaja ena nova pogruntacija, de boja na črna dila namalal ena firma iz črnem črkam, zatu de se bo tud ponoč kej vidl.

— Zadnč sm šou u štacuna »Hruška«, de b se tom hruške kupu. Pa sa mel sam vzorce za izvoz, pa se tiste ta četirte kategorije. Ampak kumarc in paradajza je pa ta »Hruška« mela tolk na razpulaga, kt u Italij fašistou, to se prau: za neki let preveč.

— U Lublan se je pir angro pucenu, na detajl pa ga še zmeri lohka u nekterh gustinskih obrath ugodn kupte po 50 din flaša. Sevede, če ste tku naumn, de na greste ke, kjer je cenej.

— Zlo dobre češne sm pa zadnč dublu pr »Sadje - Zelenava«. Pujedu sm jh kar s peškam vred. Pol me je pa začel prec pu želodc šraufat. Pa ne zaradi češn, ampak zatu, ke sm zagledu, de sa m jh u Kuroščou »Sluvenk dom« zavil. Iz taega škričnca, kt vidte, res ni zdrau češn zobat.

— Na ljublanskem MLO maja napisne table tku visok prpete, de nubedn du gor ne duseže. Tu se lohki iz tega sklepa, ke tom še zmiri vi-

**Pogruntacija**



— Hej, pa ga imam! Posadil bom oljno repico — tovarna bo iztisnila iz nje olje, jaz pa denar...

Zatorej:

**Oljno repico v oliarno**  
Ljubljana

seja napisi: Poverjeništvu za delo, trgovino in preskrbo, gostinstvo in turizem.

— En pusebn puglauje na ljublanskim živilskm plac so ta necementirane vage, ke se držeja tistga: sad me vidiš, sad me ne vidiš. Kadar namreč pride na vidik kakšn organ ud inšpekcje, zgineja te vage kt kafra pud pudine, lastnice pa prauja, de kundšaftm vagaja kar — na roka. Prou pusebn artikl so pa bli u Lublan stari kvihiti in je mela trgouska inšpekcja zadnč precej dela, ke jh je pubrala in odnesla u soje urade. Tom sa jh zaklenil u ena stara železna blagajna iz Franc Jožefovih cajtjou, ke se zaklepa iz enem en meter dougem ključom. Ena ud prudajalk je pršla prutesirat zarad zaplenenh kvihitou in je rekla, de nej jh ji dajo

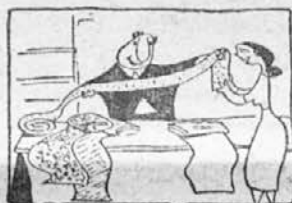


**VINSKA POSKUŠNJA!**  
Kje?  
Na Mariborskem tednu

nazaj, češ, de jh rab duma za družinske namene.

— En pusebn kufe-likar se tud dubi u Lublan. Če flaša prou stoji, je kufe-likar, če pa flaša ubrneš, je pa not kufe-farba pa še nekej zravn, za kar pa nuben hudič na ve, kaj nej b blo. Kukr sma slišal, bo za ta neznanka u likerju kmal spet inšpekcja uprašala.

— Na živilskem trgu je od šesth pa du ene pod kaznijo prepovedan iz biciklam se vozet in kulesa prslajnat. Kulu sme stat sam na za



**TEKSTILNA RAZSTAVA!**  
Kje?  
Na Mariborskem tednu

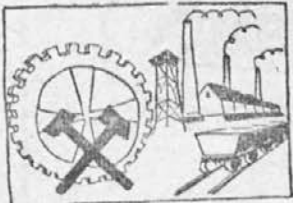
to določenem mest. Kdor nardi felar, mora miličniku preci dva kuvača odrajtat. Tku prau predpis. U praks pa stvar drgač izgleda in te kušta nepravilnost 50 dinarjou. Za kuga tri kuvače več ne ve nuben hudič. Pa ne sam to! 50 dinarjou te na plac nekter miličniki pobereja tud, če kulu sam u rok peleš, sam pa zravn hodš. Uprašajne je, če b blo kej pupusta, če b ga sam na ram nesu čez plac.



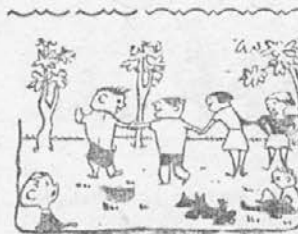
**OPREMA STANOVANJI!**  
Kje?  
Na Mariborskem tednu

— Za Bežigradam so naredl lep utrošk igriše, na kterem fletn trauca rase. Ta bliuš predsednik ud »Partizana« pa zdej na trau kojne trenira in se zravn prou nobl držl, de b ga dekleta bl h mirk mela.

— Tist pudjetje, ke hoče dobt taega buh-holtarja, ke pride usak dan iz ideja, de b se mu dal nova izredna nagrada, naj angažira dusedajnga knjigovodjeta ud firme »Kumisiški servis« u Lublan. Mož se piše Aleksič, tku kt



**VSAKOVRSNI KOVINSKI IZDELKI!**  
Kje?  
Na Mariborskem tednu



**OTROŠKO ZABAVIŠČE**  
pod nadzorstvom članic AFŽ  
Kje?  
Na Mariborskem tednu

tist, ke tku visok leta, pa afne poka. Ta Aleksič je pršou narprej po 10.000 din nagrade na MLO. Pa sa mu dal. Kmal se je pa spet uglasu in hotu met 38.000 din nagrade, dal sa mu pa sam 25.000 za smotrnu deu pr likvidaciji tega servisa. Prec drug dan je pa spet pršou kar iz deputacija pu novh 10.000 din. Za tisth 25.000 din, pa sojm kulektivu sploh nč povedu ni, tku zna dobr držat konspiracija sam iz sabo. Tist pudjetje, ke bo zdaj tega Aleksiča dubu, nej se kr



**BAR POD MILIM NEBOM!**  
Kje?  
Na Mariborskem tednu

prprau na tu, de bo lohka za usak dan kašna nagrada narprej planiru.

— U Deloušk-uslužbensk menz je pa ta zanimivost, de sa tam abunenti iz košta kontent, nekter, ke pa tom sploh na jeja, pa nisa. Pa tist tud gudrnaja, ke sa pršli ob protekcionsporcione. Te ta zadne pa člouk prou za prou še kr nekam razume.

— Natakarka Nežka ud Sestice je napisala zadnč en grozn člank za cajtnge kašna krivica de se ji gudi. Puzabila pa je prložit dokument, to se prau tist pism, ke sta dva en račun plačala za ta tretga, ke ga je že sam plačou. Tku

Če hočete izlet prekrasen narediti, se z našim avtobusom morate voziti! Poskusite enkrat, kako v praksi udobno vozi vas naš avtotaksi!

**PREVOZNIŠTVO CELJE**

Telefon št. 360

je bitu ta račun trikrat plačan. Dokument je pa tist pism, ke sta ga tista dva Sestice u protest pisala. Nežka je zarad tega dokumenta scer zlo jokala, vrnila je pa gnar useen. Če se Nežka več na spomn, kdaj de je to blo, lohka mene uprašaj za datum.

— Tista Vida na viši stanovanjsk kumisiij u Lublan se je pa zadnč ene res luštne znebila, ke je tkule nekam telefonirala: »Mi ekzistirama na tem, de gre ta pa ta prec vn iz stanvajna.«

— Za konc še nekaj ud nove ljublanske specialitete za ukul vrata. Dubil sma nova sijamska moda. To so nekašne kulajne, ke se jh prpne spredi na vrat. Najprej so se nusile po eno, zdej se nos že dve in to druga za druga. Pa tud take u tri štuke sem že vidu. Kuku nektere delaja, de maja usak dan bl doug vrat, pa res na vem. Če bo šlo tku narprej, boma kmal vidl kašna taka, ke bo mela vrat kt žirafa, na nem pa za en nebutičnik kulajn, u ta narvišji bo pa bar iz plesalkam.

— Drugič bom še kej napisu, če se m ne bojo ud vručine mužgan čist skisal.

V parku in na vesellěnem prostoru  
**MARIBORSKEGA TEDNA**  
nastopijō godbe in pevski zbori



# TOTE uke

**ZALEC.** Naš bivši tajnik Rezman je nekaterim v žalcu hudo zameril. Zato noče več tam orglati, pač pa hodi skrivaj orglat v Griže. Nekaterim žalskim vplivnim možem pa se je mož tako zamislil, da so odpustili dosedanje uslužbenec krajevnega gostinskega podjetja in postavili Rezmana za šefa. Kaj zato, če je gostilna sedaj prazna, mogoče bo pa Rezman le popustil in prišel nazaj v žalec orglat.

**BLAGOVNO.** Pri nas smo bili vedno za import, posebno še, če smo dobili kaj boljšega. No, zadnjič pa smo dobili iz Štor nekaj čisto posebnega. Poslali so nam učitelja, ki je bil za čudo dosleden. Otrokom, ki so mu znali lepo pripovedovati Kant-Laplaceovo teorijo o nastanku sveta in Darwinovo teorijo o razvoju živih bitij, je za nagrado delil podobice svete družine, posebno še, če so ga lepo pozdravljali s »hvaljen Jezus«. Morda pa bi bila za tega »import«-učitelja najboljša nagrada tudi kakšen listek o nastanku in prestanku vzgojiteljske službe?

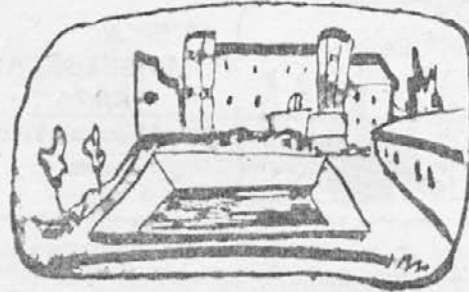
**SMARTNO NA POHORJU.** Menda ne poznate našega gospoda Peterlina? Pravzaprav bi že moral biti znan po tem, da ne mara elektrike, ker se tako otresa napeljavne električnega toka. No, če mu pa že elektrika ne diši, se denarja ne odpuveduje. Kmetijski zadrugi je dolžan kakšnih 14.000 dinarjev. Odkod jih naj vzame! Brihtna antielektrična glava se hitro znajde in napiše pismo kmetijski zadrugi: »Posodite mi iz vašega fonda 28.000 dinarjev, pa vam bom vrnil svoj dolg.« No, KZ-jevcem bi povedali samo to, da bodo drugič morali posoditi gospodu Peterlinu 56.000 dinarjev, če bodo hoteli svoj denar imeti nazaj, kasneje 112.000 in tako naprej. Na zdravje!

**ŠE ENKRAT SMARTNO NA POHORJU.** Pri nas imamo učiteljico Vido, ki malce zaostaja, pa ne v šoli, ampak v življenju. Ondan je pritiskala svojemu učencu takšno po nosu, da se mu je vtila kri. Očetu, ki je prišel v šolo, se je zgovorila, da se je fant pač sam udaril, pobašja pa takšen! Pa še z zdravnikom iz Slovenske Bistrice je hitro stopila v stik, da ne bi poba kakšne neumne zganjal. No, pravijo, da ji bo uspelo — če ne bo dež. Šmarčani pa pravijo, da bi njihovo Vido malo preimenovali. Namreč v »Pritiske«, ker si bodo učenci to ime z ozirom na njeno ročnost mnogo laže zapomnili.

**ČRNA PRI PREVALJAH.** Tukaj bomo odprli novo zdravilišče za revmatične. Zdraviliške naprave ne bodo mnogo stale, ker bomo uredili vse kar v občinskem kinu. Ventilacija dvorane je

že tako narejena, da jamči za zanesljivo in učinkovito kopel. Zdaj nam ni treba drugega kot samo dosedanjega upravnika kina preimenovali v direktorja zdravilišča — pa smo na psu! — Nekako pred letom dni so vsi prebivalci Črnc plačali poseben prispevek 100 dinarjev za boljšo razsvetlavo okraja. Takrat baje ni bilo žarnic, danes pa izgleda, da ni več tega denarja. Sicer pa, glavno je, da je razsvetljeno pred občinsko gostilno, da vedo ljudje vsaj, kako taka luč za njihov denar izgleda.

## Iz Maribora REGA — KOMUNALNA — KVAK!



Zabe svatbo v tem bazenu redno vsak večer imajo. Naši komunalni v slavo klasični koncert igrajo.

Tu redijo se komarji. Jaz predlagam, da odprt naj bi bil v tem bazenu javen zoološki vrt.

Z žabami zapojmo: Rega, rega, to je komunalno klasična zadregal!

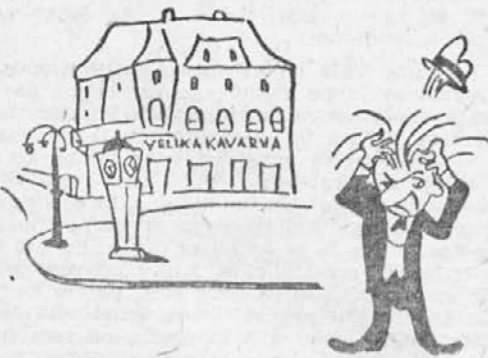
### KDO NE BI RAD GLEDAL

Miklovo Zalo —  
Matička, ki se ženi —  
Pohujšanje v dolini šentflorjanski —  
Sen kresne noči —  
in opereto »Tam na gorah«?  
Gledališke skupine iz Hoč, Maribora, Šentilja in Slov. Bistrice vam jih prikažejo

### V ČASU MARIBORSKEGA-TEDNA

## ČEMU TAK OBUP?

Če se človek ne more odločiti, ali bi zavil v Veliko kavarno — ali pa na zabaviščni prostor Velike kavarne na Mariborskem tednu!



Naj se odloči tako ali tako — na vsak način pa mora biti odlična postrežba Velike kavarne — ta pa bo tu in tam!



— Poglejte — kako je le mogoče? Tale Ivanka stanuje prav tako kot jaz na Tez-nem, mora prav tako kot jaz voditi gospodinjstvo in opravljati vse mučne nakupe, pa vendar ima vedno čas za sprehod?

— To že, toda veste, ne teka nakupovat v mesto, ampak kupuje v prodajalni »Javor« trgovskega podjetja »Brazda« na Tržaški cesti 54 in tako si prištedi mnogo časa, jeze in skrbi... Zakaj bi hodila daleč če ima vse, kar si le počeli, pred nosom

## Dragi Toti list!

Ne vem, če sem dobro zadel, pa menda si že čital v časopisih o našem peku Kruleju v Sevnici, ki je imel žoharje v kruhu. Pa se je Krulej strašansko razjezil in napisal pismo časopisom, da niso bili samo žoharji, ampak tudi podkve in kopita v kruhu.

No, pa sem hotel videti, kakšen je tak kruh in sem šel k njemu in prevagal tiste njegove štruce. Pa poglej, po 10 do 13 dkg je imela vsaka štruca manj od kile! »Le kako je to mogoče, sem rekel, če so pa v njem podkve in kopita?« Pa sem šel še drugi dan k njemu in je bilo spet ravno tako. Nič ni pomagalo, da mi je njegova žena ponujala prav fine sladke kekse po specialni, zame prirejeni nizki ceni. Kila je kila, tu ne pomagajo še tako lepe oči.

S pekovskimi ženami je sploh hudir. Omerzelova na Krškem je kontrolorja tako nadrla, da se ne sme dotikati kruha, ker da to baje ni higienično. Ko pa je videla, da ni ne pomagala, mu je ponujala 100 dinarjev napitnine. Kakor da bi tokrat lahko 100 dinarjev kaj spremenilo na slabši vagi...

Zato pa je oni Rumpret s Krškega, ki ima mestno pekarno čez, dosti bolj varen. Če ima njegov kruh 90 dkg, je to samo zato, ker mu banka ne da regresa.

Tako bi danes končal to pismo, dragi »Toti list«! Prihodnjič pa ne bom več pisal o peklih, morda bo že kdo drugi na tapeti.

Te lepo pozdravija

Pepče iz Krškega

Hej, državljan, postoj! Tu »ZARJA« na važno stvar te opozarjal  
Odločno je besedo rekla:  
Zdaj znižane so cene stekla,  
tekstila, čevljev, porcelana!  
Priložnost, kupec, ti je dan!  
Naj druge tvrčke se gredo solit:  
jaz kupil bom pri »ZARJI« na kredit!

TRGOVSKO PODJETJE

„ZARJA“, MARIBOR

s svojimi poslovalnicami v vseh delih mesta



Reski:

**Dopustniška**

Ta sezona —  
o, madona,  
je v resnici  
čist' zanič.  
Zdaj je vroče,  
zdaj pekoče  
in koj hladno  
ko hudič.

Ko bi d'narca  
sredi marca  
več zapisal  
si v plan —  
z ženko milo  
se vozilo  
nas bi troje  
na Jadran.

Na planine  
in v doline  
pa prezgodaj  
je hodit.  
Je že bolje  
brez zle volje  
v kaki krčmi  
vince pit.

**DOBRA VZGOJA**

— No, fant, prav posebno se nisi izkazal!  
Sicer pa, tudi jaz nisem bil mnogo boljši od tebe.

**V RESTAVRACIJI**

Gost: Danes je kosilo še slabše kakor navadno.  
Natakar: Ni mogoče!

**DVE REVIZORSKI****Največ velja — legitimacija**

Takole je dejal tisti mojster revizor, ki se je nekam trdo zaletel v nek paragraf. Trideset sodnikov, ki jih je sam lastnoročno legitimiral ni moglo nadomestiti pričevanja majhne, drobne knjižnice. In resnično: za takegale revizorja trideset živih, garantirano legitimiranih ljudi res ne more odtehtati tistih pet gramov popisane papirja.

No, mi pa za celega tako brihtnega revizorja ne bi dali niti tistega papirja, na katerem piše njegovo zvanje in — plača.

**Še ena o velikodušnosti**

Takole pa jo je uganil njegov kolega.

Od dvanajstletne deklice, ki se je peljala s karto s popustom, je zahteval osebno legitimacijo.

«Saj je še nimam,» je dejala deklica, «ker sem še premlada.»

Stric revizor pa je bil strog — toda velikodušen.

«To me čisto nič ne briga, legitimacija mora biti! No, za danes naj ti bo; če te pa še drugič dobim brez osebne legitimacije, pa bova šla na prvi postaji z vlaka!»

Saj dalje ko štiri leta dekletu ne bo treba menda čakati, da se bo smela peljati žopet z vlakom, kajti šele takrat bo dobila osebno legitimacijo. Morda pa bo ta čas že strogi stric revizor tam, kamor spada — med staro šaro.

—g

**NA KOREJI**

— Hi, naj le streljajo! To blago je tako trpežno, da mi s tem pač ne morejo do živoga. Saj ga je izdelala Tovarna volnenih in vigogne izdelkov v Mariboru.



Res prvovrstne moške in ženske kamgarne — ne samo vigogne prejo in bombažne tkanine izdeluje

**TOVARNA VOLNENIH**

IN

**VIGOGNE IZDELKOV****V MARIBORU**

Oglejte si vzorce na Modni reviji in na našem razstaviščnem prostoru!

**SREČNI NAJDI TELJ**

No, končno sem našel le pravo,  
kaj mar mi je milo vseh sort  
le »Zlatorog« ima vso veljavo —

Zato pazite pri nakupu mila in vseh kozmetičnih artiklov na naš zaščitni znak

 **Zlatorog**  
MARIBOR

**ČUDO EKSPEDITIVNOSTI**

Še nevideno ekspeditivnost je pokazala uprava »Mariborskega tedna«, ki je že teden dni pred pričetkom Mariborskega tedna začela terjati dolžnike za oglase v katalogu, ki še niti izšel ni. Da pa bi bila stvar kompletnejša, so v svoji skromnosti zaračunali še 20 dinarjev stroškov opomina za plačilo računa, ki ga še niti poslali niso, za uslugo, ki je še niti izvršili niso.

Morda bi bilo res dobro, če bi tudi čevljarju plačali čevlje prej, kot nam jih je sploh pomiril...

**IZBRANE UMETNIŠKE SLIKE**

boste videli  
na razstavi umetnikov

**MARIBORSKEM TEDNU****Ujetega ptiča tožba**

Je tožil fra Gaudencij iz Mostarja očetu se nebeškemu iz kehe:

»Oblast si dal odpustiti nam grehe, zdaj pa oblast oglej si, ki ukvarja se z našo oblastjo in zatrjuje, da zdaj nekak Prezidij odločuje o kaznih in odpustke predpisuje ter v mojo kompetenco se vikuje. Poglej! Mi vrsto smo pomilostili ovčie ustaških, ki zvesto služili so evangeliju, čeprav po sili morda so včasih koga »prekrstili«, a drugim mi smo kazni omilili in zraven v božjo čast pa zaslužili še kakšen dinar. Zdaj pa obtožili falzificiranja so nas in nas zašili! Sodišče, kraj nesrečnega imena, po tebi nam kupčija je cvetela, po tebi nam je slava ovenela, in zdaj — nam »penzija« je dodeljena!»

Orkester, pevski zbor in solisti  
**MARIBORSKE FILHARMONIJE**

nastopijo 7. in 15. julija

**MARIBORSKEM TEDNU**



## Star konec - nova vsebina

Kmet Anton je stopil v spovednico, pa ne zaradi tega, ker bi bil tako pobožen, temveč ker je pač tako navada. Pokleknil je v spovednici. »Si vendar prišel, ha, duša poganska! Nekam glasno prihajaš! Grešniki, kakor si ti, bi morali prihajati čisto tiho in ponižno...« je začel župnik.

Kmet Anton ni dejal nič.

»Povej torej, ti sovražnik Cerkve, zakaj nagovarjaš ljudi, naj vstopijo v zadrugo?« se je hudoval župnik.

Kmet Anton je malo poslušal, potem pa dejal: »Prečastiti, tukaj se nič ne sliši!«

Župnik se je začudil: »Kako? To ni mogoče!« Zatulil je Antonu na ušesa: »Ali me slišiš, Anton! Zakaj delaš proti Bogu in nagovarjaš ljudi, naj vstopijo v zadrugo?«

Anton pa kar svojo naprej: »Se vedno se nič ne sliši.«

Župnik se je razjezil: »Smenta, saj to vendar ni mogoče. Ti bi norca bril iz mene! Pa menjava prostora. Bomo videli, če se res nič ne sliši.«

Ko je sedel kmet v spovednico, je zunaj dejal župnik: »Vprašaj me kaj, da se prepričam, če se res nič ne sliši.«

Anton se je namuznil in vprašal župnika: »Prečastiti! Zakaj odvrčate ljudi od zadruga, če jim je tam bolje? Zakaj odirate ljudi za maše, pobirate pri siromakih biro in pred oblastjo tajite dohodke? Ali ne veste, da vas ljudstvo zato tudi lahko kaznuje?«

Župnik je požrl grenko slino in dejal: »Prav imaš, Anton, tukaj se res nič ne sliši.«

### REKLAMA NAD VSE

»Ti, zakaj pa slonijo te frizerke ves dan na vratih?«

»Kaj ne veš, da delajo s tem reklamo za obilen obisk svoje poslovalnice?«

## MEDENI TEDNI



— Oprostite, tovariš natakak, kakšen datum je sploh danes?

### OB REKI

Kaj pa loviš?

Postrvi.

Ali si že katero ujel?

Še nobene.

Kako pa potem veš, da loviš postrvi?

### GOSTILNIŠKI OGLAS

Na neki gostilni je bil objavljen oglas: Toplo priporočamo mrzla jedila.

## ANONIMNO PISMO

To je bilo seveda v Ameriki, država Michigan. Stari Sam Pedergast je odprl vrata svoje bajte. Tudi tokrat je našel na tleh pismo. Navadno, modro pismo in v njem listič:

— Če dokončno ne boš nehal krasti mojih kokoši, bom zbral še nekaj prijateljev, našel lepo drevo in te nanj obesil. To je moje zadnje svarilo!

Sam Pedergast je zaskrbljeno gledal pismo. Posebno zadnji stavek mu je delal resne skrbi. To pismo je namreč že tretje po vrsti. In vsa tri brez podpisa.

Sam je vso noč ležal buden, zjutraj pa je oblekel nedeljski suknič in odšel do šerifa. Šerif je dolgo gledal pismo in nazadnje dejal:

— Po mojem je tukaj samo ena rešitev mogoča.

— No in — katera...? je vprašal Sam radovedno.

— Da prenehaš krasti kokoši, Sam!

— Zdi se mi, da se ne razumeva, šerif! Pravi, naj neham krasti kokoši, toda v pismu ni vendar nobenega imena, nobenega naslova! Čigave kokoši naj torej neham krasti?

## PRI STROKOVNEM IZPITU

Izpraševalec:

»Povejte mi, kdo je predsednik Sveta za industrijo?«

Tečajnik:

???

Izpraševalec:

»No, spomnite se na kamion, ki ga izdeluje Tovarna avtomobilov v Mariboru!«

Tečajnik (olajšano):

»Pionir!«

## Le majhna pot je tjakaj do ...

ponve, draga ribica, ker gostom postrežemo s svežimi ribami in raki na vrtu kar iz akvarija

## RESTAVRACIJA „UNION“ V LJUBLJANI

### KOMPLETNI KOMFORT:

hotel, topla in mrzla voda v vsaki sobi, restavracija z vrtom, trikrat tedensko koncert, kavarna, klubski prostori, lastne garaže, pranje in električno pumpanje avtomobilov; v isti hiši kino







Kaj je kulturna trgovina —  
ali res samo  
prijazno lice, nov lokal in —  
dobro le blago?

**Ne!**

**Ne čudi se, če stranka zmerja,  
če k blagu ji ne daš — ovojnega papirja!**

Z reklamno potiskanim ovojnim papirjem boste dvignili kulturno postrežbo v Vaši trgovini. Vaš promet bo narastel, plačni fond se bo dvignil in zaloge izpraznile.

## Mariborska tiskarna, Maribor

KOPALIŠKA ULICA 6 — TELEFON 25-67, 25-68, 25-69

Izdeluje poleg ovojnega papirja vse vrste tiskovin v eni ali večbarvni izvedbi v knjigotisku, ofsetnem tisku, rotaciji, anilinskem tisku. Izdelujemo klišeje in sprejemamo v vezavo najkvalitetnejša dela.

### PRI ZDRAVNIKU



Upokojenec: Tovariš doktor, le kaj tega mi predpišite, da mi bo pomagalo. Veste, zdaj nam bodo zvišali pokojnine, pa bi le še rad nekaj let živel.

### IZ ŠMARTNEGA NA POHORJU

•Ježešna, Mica, vojna bo! Sedaj so še gospod Turkman morali na rekrutacijo!  
•Kdo pa ti je to pravil?  
•Sama sem ga videla, ko je s šopkom nageljčkov na prsih prišel iz Slov. Bistrice!  
•No, hvala bogu, potem pa so gospod župnik le vedno tauglihi!

### ČE MACKE NI DOMA...

•Naj reče kdo, kar hoče, jaz bom regiral! Hoče!

V Hočah Dokl, impregnator in tovarniški diktator, je za hip prevzel oblast, drugim v škodo — sebi v čast.

Dolgo bi tako užival in »uradno« bi popival, ženske v pisarno spuščal, delavce pa kar odpuščal,

če se ne bi vrnil pravi šef in ustavil ves ta blef. Danes šef — in nikdar več! Dokl, slava preč je — preč!

### NAZARSKI NASREDIN HODŽA

Dobil je LIP Nazarje po znižani ceni veliko pošiljko cement, pa so poklicali Nasredina hodža, da bi ga razdelil po sindikalni liniji. Vprašal je Nasredin hodža:

•Naj ga damo nekaj delavcem? Ti že tako imajo napol dograjena stanovanja, razen tega imajo celo gradbena dovoljenja, kaj bi delavci s cementom?•

•Tako je,« so navdušeno pritrdjevali nameščenci.

•No, če ga ne damo delavcem,« je nadaljeval hodža, »potem ga lahko damo edinole nameščencem. Ti nimajo gradbenih dovoljenj in še ne vedo, ali bodo kaj gradili ali ne, zato so reveži. Dajmo zato njim po nekaj tisoč kilogramov, da si opomorejo!•

O, Jurčič, zakaj še ne živiš! Če bi še živel, bi menda napisal raje — Kozlovsko sodbo v Nazarjih!

### CESTARJEVA

(tokrat iz Laškega)

Počasi, fantje, ura teče,  
saj nam jobeden nič ne reče.  
Le klepetajmo, delo naj stoji,  
saj plačo itak vsak od nas dobi!



— Na, azo, to homas! Himisakra...!

— Jesasmarjandjožef, frau Muršec! Kaj te je noviga?

— Noviga, frau Kliček? Niksis, niks, majne tajre! Saj si niti ne uplem več lape gor odpret!

— Bizo den?

— Bizo, bizo? Zadnokrat je eni frdamani cotl vse aufšrajbal, kaj smo se unterhoitale, pa noter v »Toti list« dal. Na, und jec, pa se vsi tisti petrefani tak sakriš gor držijo! Jaz sem pa za ols šuldik, da je vun prišlo...

— Jo, bos, kaj pa te tisto zadnokrat ni blo rihtik?

— Saj to je glih tisto! Zato, ker je blo ols rihtik, se tudi tak gor držijo...

### REFLEKS



— Komaj je izvedel, da so se pocenila zdravila, že si je privoščil tifus.

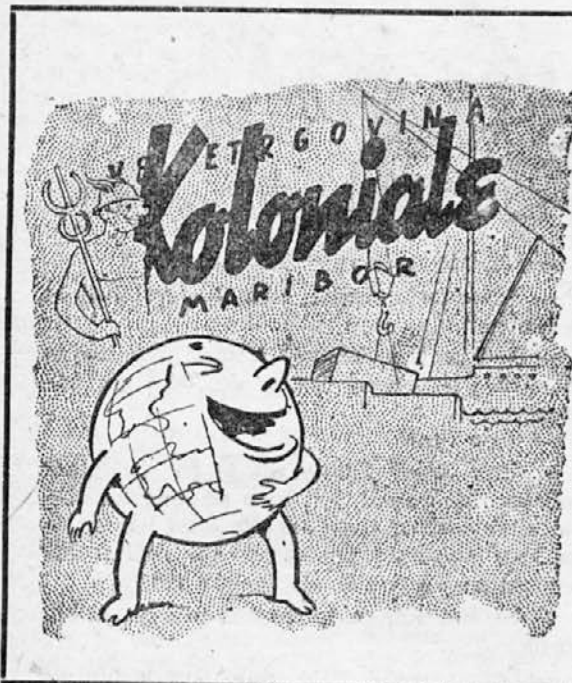
Zakaj ta človek mirno spi,  
čeprav nad glavo streha mu gori.



Sedaj pa bralci — če ne spite stran enaindvajset še preberite.



**Pozor, cenieni bralec! Prijetno boš presenečen, ko boš ugotovil, da je na tej strani samo — en oglas!**



Ves svet, trgovec, se ti bo smejal, če boš za robo, ki pred nosom je — okoli potoval!

Krajevne trgovine in podjetja mala poceni robo rada bi nakupovala. Mi kar povemo vam, da si zato prav nič potrebno ni razbijati glavo! Trgovec! V glavo erke si zabij:

**Koloniale**

ki večno v tvojem naj spomnu bi ostale! Brezhibno robo (nekurantne ne poznamo) klientom svojim točno in ceneno damo! Nikomur tja po svetu treba ni hoditi, le v Jurčičevo ulico boš moral priti in vse, kar tvoje bo srce si pozelelo, v podjetju našem bo izbralo in imelo! Če pa, recimo, hoje, vožnje si nasprotnik, nič hudega, saj obiskal te bo naš potnik! Le javi nam, in že se bo pojavil, z njim prav tako kupčijo dobro boš napravil.

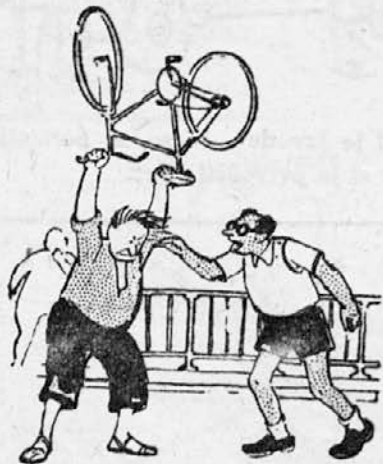
**V Saharski puščavi**



— Nerazumljivo! Midva crkavava od žeje, oni tam spredaj pa, kaže, da sploh ne rabi vode?

— Saj je tudi res na rabi! Veš, Ljubljančan je, pa se je že doma privadil biti poleti brez vode.

**BICKLOVA ZADNJA URA NA MARIBORSKEM MOSTU**



— V Dravo ga bom zabrisal. Po novih predpisih ga ne smem postavljati ne sem ne tja, ne tu ne tam, zato ga bom treščil v Dravo, preden tudi teža ne prepovedo.

**IŠČEMO PREDSEDNIKA**

Ce hoče kdo naglo postati predsednik okrajnega združnega zbora, naj se nemudoma potruži na občni zbor OZZ v Mur-

sko Soboto. Tu ti brez vsakršnih ceremonij prišpičijo funkcijo predsednika. Na ta način so že osrečili nekega zemljana (menda mu pravijo Ludvik Viča), ki je zadnjič le mimogrede pokukal na zbor, pa mu je siromaku (ki povrh še delegat ni bil) visoka funkcija kar na grbo priletela.

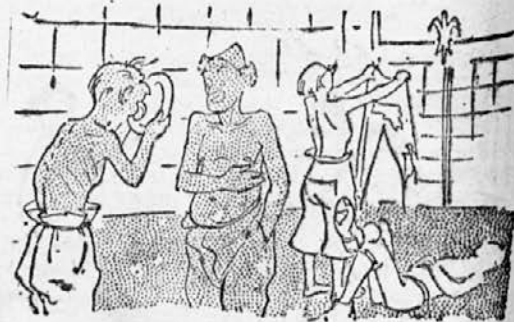
**OB RAZSTAVI DEL AKADEMIIJE ZA LIKOVNO UMETNOST**

Učenci prof. Smerduja so razstavili dela, ki po oceni Metoda Mikuža spominjajo na polena in okleščke.

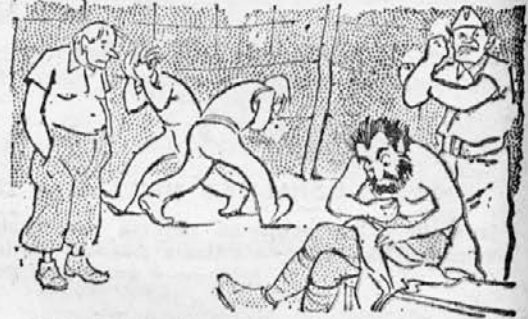


— Ti, ali je tukaj razstava Akademije za likovno umetnost?

**IZ BEGUNSKIH TABORIŠČ**



V Avstriji: O, ježeš, ježeš! Ze sedaj niso nič kaj obrajali, kaj bo šele sedaj, ko so se z Gruberjem prijateljsko pomenili.



V Italiji: Orkaduš! Zdaj se naj pa še Italija spomni na kakšne prijateljske obiske, pa bomo tudi mi v še večjem zosu.

**VZORNO DRUŠTVO V RADMOŽANCIH**

Tujec: »Kakšne vrste blagajničarka pa ste vi, ko ne poznate nobenega člana društva, niti tajnika in niti predsednika?!«

Blagajničarka (hladnokrvno): »Saj oni mene tudi ne poznajo!«

**UČINKOVITI UKREPI**

»Murvin prelec je vdrl v Prekmurjel Halo... halo...! Takoj mobilizirajte vsa razpoložljiva sredstva, vse gasilce, množične organizacije, propagandiste...«

In uspehi?

Prvič — tri sto nalepljenih plakatov »Murvin prelec z vsem svojim vražjim zardom...« (plakate je zverina že skoraj požrla); drugič — dvaindvajset okrožnic okrajnega ljudskega odbora občinskim forumom; tretjič — postavitve komisij za zatiranje škodljivca; četrtič — pod vsem tem debela črna črta; petič — pod črto z velikimi črkami: NIČ!

**NESREČNI INOZEMSKI TURIST V KREMLPLJIH CARINE...**



— Tako, gospod, imate še kaj za carino? ...





Po vsem Krasu zapihati kraška burja zopet mora; tokrat v našem »Totem listu«, ki doma je iz Maribora.

Tam v Gorici so pred dnevi čudne slavnosti imeli: iz Italije vojaki so na mejo pridrveli.

Sam Baresi je govoril in povedal, da na Piavi slavna rimska vojska čaka, ki da kmalu Trst preplavi.

Izza meje so rohneli, da nam bodo pokazali, zraven pa so pozabili, da so večkrat že — bežali.

Skratka, tisti dan v Gorici je bilo precej goflanja. Pač tako je, če o zmagah se nekomu samo — sanja!

Zdaj pa nekaj iz Solkana: Tam so pred sodiščem stali takšni tički, ki za novce domovino so prodali.

Fabrič, Žgur in tutti frutti so iz naše domovine spravljali brez passaportov sebi slične čez konfine.

Banda še vohunsko službo je za tujca opravljala. Nekaj časa šlo tako je, zdaj pa stvar se je končala.

V Smartnem pa imajo Nado, ki živela kar najslaje je na združno-kmetijske stroške in na primanjkljaje.

Okrog Cerknice pa letos koloradski hrošč se pase, da odšel bi, pa nikakor vrag prepričati ne da se.

Če že danes ta grdoba prebivalstvo ne vznemirja, bo takrat ga prav gotovo, ko ostane — brez krompirja

V Planici pa imajo župnika, ki naša ustava se mu zdi kot trn v peti in mu čisto nič ni prava

Rad bi šel se mučenika, pa mu nihče ne veruje; da svetnik ni, pač preteklost že njegova izkazuje.

Prvo bodi sam kot treba, potlej drugim nauke dajaj; si zaprt bil, zdaj si zunaj, delaj v redu in ne lajaj!

Kam pripada Bukovica, v Renče ali v Šempeter, to je stvar, ki v naših krajih vzdignila je velik veter.

Eni bi jo po vsej sili na Gorico prislonili, a domače prebivalstvo vse bolj na Šempeter sili.

Bukovčani pri tej reči naj sami besedo imajo! Kamor si sami želijo, tja naj jih pa tudi dajo!

S tem konča se kraška burja, naj za danes bo zadosti. Drugič spet bo zapihala. A — pošljite ji novosti!



— Ali hočeš zaslužiti na prijeten način 12 dinarjev?

— Seveda...

— Potem pa kar semle stopi v kavarno Central in si naroči hrenovko, ker tukaj stane samo 38 dinarjev, dočim povsod drugod 50 dinarjev.

Razen tega dobite originalno dalmatinsko kapljico in pristen dalmatinski pršut. Za dobro črno kavo in prvovrsten sladoled pa se pravitako obrnite na nas.

## Kavarna CENTRAL

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA

### KAR HOČETE

bi plačali gostinci iz Ilirske Bistrice, pa čeprav bi morali povišati ceno pivu od 60 na 70 dinarjev za liter, samo če bi jim hoteli gostinci v Matuljah povedati, kako lahko prodajajo pivo za 10 dinarjev ceneje pri litru, čeprav jih oni sami oskrbujejo s pivom in jim priračunajo pri vsakem litru še 7 dinarjev.

»Kam pojdeš po kinu?«  
»I — kam, kakor spat!«  
Le naglo še preje  
se grem posladkat...»

## Kam?

Jasno — v novo otvorjeno

## Slaščičarno Kino-kavarne



takoj pri izhodu iz kina. Odprto imamo vsakokrat še pol ure po koncu predstave!

### Skoraj se nam je izmuznil!



Razen koloradskega hrošča in murvinega prelca nam nagaja tudi tiskarski škrat. Tale slika spada namreč k Vohljaču, ki predstavlja — najbrž ste že ugabili — patra Narobeta in personam...

### PRIJETNO JE ZDRUZIL S KORISTNIM

predsednik KLO Hoče Trampuž, ko je premestil svoje službene prostore v bufet Hoče. Če je to tudi koristno in prijetno za stranke, odkar se bavi samo s pokušnjo vina, pa ne vemo.

### ENA IZ SEŽANE

Ivan sreča Mirka na cesti, ko pelje na vozičku sod črnila, pa ga povpraša:

»Ej, Mirko, ali boš odprl trgovino?«

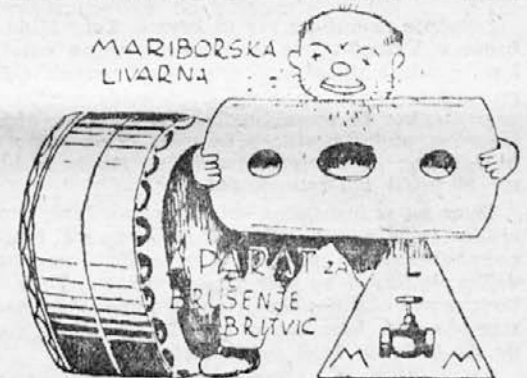
»Ne, ampak radio grem kupovat na obroke k »Preskrbi«, pa moram izpolniti goro obrazcev.«

»Ej, Mirko, škoda da si si vzel dopust. Radia tako ne boš mogel kupiti, ko pa ne veš rojstnih podatkov svoje prababice!«

In tako je Mirko rajše najel kamion in odpeljal obrazce domov. Baje bo iz njih napravil za Mariborski teden Keopsovo piramido.

### GOSTINSKEMU OBRATU »ŠESTICA«

Trdite, da so nam potrebna »Navodila«, mi pa Vam le želimo, da bila bi mila tako Vam sreča še vnaprej v izbiri vina kot Vam bila v izbiri je nakupovalcev, ki po izjavah so vseh briških kmetovalcev po petnajst din dajali več za liter vina kot je zahteval kmet. Še več! Baje zalili krepko kupčijo vsako z vedri so tokaja, a brihtni Brici pa medtem jim napolnili so sode z rebulo namesto pravega tokaja. A gost? Verjame naj, kar na ceniku piše, če tega noče — naj pod nosom se obriše!



K vragu s tako britvico! Saj ne reže čisto nič. Niti ficka ne velja, naj pocitra jo hudič!

Če bi vsaj se zmislił kdo in izumil aparat. Z britvico nabrušeno bril bi se lahko večkrat.

Ta možak pač še ne ve, da pripravljen aparat, kot zaščitnik hudih brad, čaka ga v LIVARNI že.

Kmalu kupil si ga boš v trgovini že lahko. Britvic več ne boš v koš odmetaval kar tako.

Razen tega izdelujemo:

Vlečeno medenino, odlitke pisanih kovin, vodovodne, sanitarne in parne armature ter armature sadnih in vinogradniških škropilnic. Tudi gradbeno in pohištveno okovje, črpalke za PLZ, razno galanterijsko blago, aluminijaste in medeninaste kovine in kompletne kopalne peči izdelujemo v najboljši kakovosti.

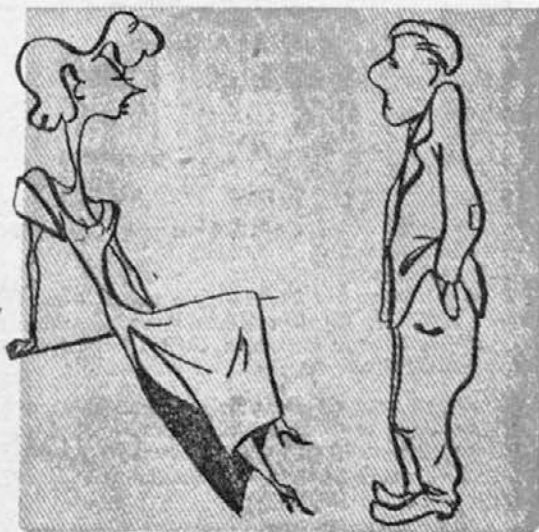
Posebej pa še opozarjamo na naš novi oddelek za brizgani in tisnjeni liv, ki je najmoderneje opremljen.

## Mariborska livarna

BRUSILNI APARAT ZA BRITVICE



## Ali je to lepo?



To boste zvedeli na  
**MODNI REVJI S TOTIM TEATROM**



Letošnje vreme pa res ni vreme. Teta Mina je brala v Vestniku, da do avgusta ne bo poletja, ker je tako napisal tisti vremenski prerok. Očka pa pravi, da je to skrajna nevidevnost tega preroka, ker bi moral vedeti, da bodo na Mariborskem otoku postavili še višje cene, samo da bi deževne dni »noter spravili« — jaz pa se bom moral hodit v Dravo kopat...

Sicer pa se sedaj vse pripravlja na Mariborski teden. Očka polaga dinarje na stran za vinsko pokušnjo, mama pa za modno revijo. Sem radoveden, katerega bo bolj glava bolela... Tudi jaz bom moral zbrati nekaj izvenproračunskih sredstev, ker bo baje tokrat na Tednu tak cirkus, da ga bodo še tujci prišli gledat.

Samo, da ne bo s temi tujci tako, kot je bilo zadnjič s teto Ivanka, ki je naši mamici prišla vsa navdušena kazat čevlje, ki jih je poslal stric Korl iz Salzburga. »Svetamat božja«, je pravila, »tako lepih čevljev v tej naši Jugoslaviji ne bodo nikoli znali delat! To le meni verjemi, Marjeta!« Ko pa je mamica natančneje pogledala čevlje, je videla na štampiljki, da so izdelani v — Jugoslaviji. Teti Ivanka je res za hip samo zaprlo, potem pa se ji je le spet odprlo, češ da so te čevlje gotovo naredili inozemski strokovnjaki — in samo za izvoz. Jaz sem ji pa rekel, da tudi ona, čeprav je ni napravil noben inozemski strokovnjak, ni za drugo kot za izvoz... Samo še danes ne vem, zakaj je vrgla tiste eksport-import čevlje za mano s tako jezo...?

Sicer pa je veselo, kadar pridejo kakšni tujci. Pred »Orlom« se ustavlja pri vsakem tujem avtomobilu toliko zija, da se še Frančku neumno zdi, ki je med nami vsemi najbolj bedast. Kot da še ne bi nikoli videl kakšnega Forda ali Chevroleta...? Potem pa se takšno teslo pod-



»Kaj, deklet, boš dovolila, da poljubim te lahko?«  
»Ko v človeka spremenila Mestna bričnica te bo!»

piše s prstom na blatnik — menda si misli, da bodo tako zanj najbolj gotovo zvedeli v inozemstvu in ga kar povabili za filmskega zvezdnika ali ministrskega predsednika. Pa ne bodo — tepcev imajo sami za izvoz preveč... Zato pa smo lahko tudi bolj ponosni na stranišča v naših gostinskih obratih. Stric Lojze, ki se na ta sektor najbolj spozna, je zadnjič dejal, da bi bilo dobro po tej liniji poslati kakšno inšpekcijo. Saj se mu še pit ne ljubi, če pomisli, kaj ga potem čaka...

Mamica me straši, da se bom smel hodit igrat samo še na otroško igrišče, ki ga zdaj postavljajo tam pod Piramido. Pa sva šla s Frančkom pogledat, kakšno je nogometno igrišče — pa ga sploh ni! Edino, kar sva videla, je to, da tam ena hiša sploh nima greznice in neki siten star gospod je dejal, da bodo tisto vodo speljali menda v novi bazen. Jaz pa sem dejal, da naj jo raje speljejo kar po cesti, saj so se ljudje že tako lepo naučili balancirati po tistih ozkih robovih pločnikov, da jim pozneje tudi greznica namesto razrite ceste ne bo delala težav.

Je pač tako s temi cestami. Najprej so napravili »Teden cest«, pa ni nikogar bilo blizu; morda bi bilo bolje, če bi napravili »Mesec cest«, tako da bi se potem imeli vsaj vzrok izgovarjati, zakaj nimamo raje »Leta cest«; v »Desetletju cest« pa bi potem vendarle prišla na vrsto

## Ali je to lepo?



To boste zvedeli na  
**MODNI REVJI S TOTIM TEATROM**

tudi Ruška cesta, kjer se je kriminalno voziti, kot pravi tisti prefrigani direktor, ki se vedno privat vozi s službenim avtomobilom.

To pa je sploh »špas« s temi kriminalnimi direktorji. Ondan so enega imeli na sodišču in teta Ivanka, ki ve za vse senzacije, je prišla pravit mamci o tistem Salamunu, ki je bil tudi direktor in je imel premalo denarja v blagajni in preveč babnic. Dalje pa nisem slišal, ker me je mamica poslala k sosedom na uro gledat, ker se je naša baje ustavila. Skozi ključavnico sem samo še slišal mamico, da bi bilo bolje, če bi takim tičem gledali bolj na prste kot pa skozi prste. Škoda, da ni bila večja ključavnica, takšna, za katero bi bil pravi tisti ključ na plakatih za Mariborski teden, za katerega nihče ne ve, kaj pomeni. Janez je celo dejal, da mu sme tisti, ki to ugame, pritisniti dve klofuti, kar tudi ni kar tako, ker je Janez sila močan in ima edino v telovadbi pozitivno oceno.

Tako, danes bom končal, prihodnjč pa ti še kaj novega pošlje

Tvoj Jurček Frnikula,  
pionir v I. d razredu gimnazije.

### MARIBORSKA OLEPŠEVALNA

Hej, rejci! Veste, kje se koza lahko najbolj varno pase?

Na Glavnem trgu, kjer izredno sočna, bujna trava rase!

## Pa še Ježek in Božo



vam bosta o tem la  
povedala na  
**MODNI REVJI S  
TOTIM TEATROM**

### DVOHEKTARSKI »DONOS« ...

(Mariborski motiv)

Pametni moške so v mestni vrtnariji, to so ekonomski z iznajdljivo žilico! Krog Kalvarije slovenske so — kamillico posejati, da zdaj raste kot v preriji!

### VPRAŠANJA

Kaj je potrpežljivost?  
Če sediš v letnem kinu in čakaš na začetku predstave!  
Kaj je sreča?  
Če se ti pripeti, da greš v letni kino in vidiš res film, ne da bi se enkrat utrgal!  
Kaj je pa naivnost?  
Če kljub vsemu temu greš še drugič v letni kino!

### MARIBORSKI TEDENSKI OBRAZ



Za Teden, ki traja kar štirinajst dni, imel Skuškov Janez je hude skrbi. Zdaj figo držimo, da ne bo dežja, sicer nam od jeze naš Janez zbežlja.

## Kako pa je res lepo



si pogledajte na  
**MODNI REVJI  
S TOTIM TEATROM**  
na Mariborskem tednu!



**TOČNA ZAKLJUČNA URA  
V LJUBLJANSKIH KAVARNAH**



Natakarji: Zaključna ura je! Če nočete pomov, pa takole ostanite! Serviramo pa danes nič več!

**OKOLI POSTREŽNINE**



Gost: »Ves personal debatira o postrežnini. Jaz sem pa pri vsem tem ostal lepo brez postrežbe!

**RAČUNARSKE KOMPOZICIJE  
ALI  
KOMPOZICIJSKA RAČUNICA**

Učitelj je dal v ljudski šoli takšno nalogo: Za tisk neke pesmarice bi porabili 450 dinarjev. Da pa bi to knjigo lahko vsi otroci kupili, je nekdo zaradi visokih cen predlagal, da se iz vsakega doma da iz svojega toliko denarja, da potem stala pesmarica samo 150 dinarjev.

Koliko denarja bo potem dobil kompozitor, če ima pravico na 25 % od prodajne cene?

Vsi otroci so nalogo pravilno rešili: 150 % od 150 dinarjev. Le mali Marjan in njegov brat Slavko sta izračunala, da mora dobiti kompozitor 25 % od 450 dinarjev.

To pa ne morda zato, ker bi bilo tako enostavno, ampak samo za vsak slučaj — če bi kompozitor sam lahko hotel izdati kakšno pesmarico...



— Prekrasno! Čeprav vsak po svoje igra, je vendarle lepo poslušati. To ni mogoče drugače — kot da so vsi ti kupili svoja glasbila in radio aprate v

**Veleblagovnici**

**MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 18**  
Trgovsko podjetje DOM v Mariboru

**NENAVADEN VLAM**

Ptujski varnostni organi so oni dan izsledili drznega vlomilca, ki je iz ptujskega muzeja odnesel dragocene starinske meče. Pri aretaciji je izjavil, da kot pošten državljan ni mogel več prenašati kulturne sramote v Titovem domu, kjer so hrastovemu listju na lestencih manjkali do popolnih »Eichenlaubov mit Schwertern« samo še meči.

**POŠTARSKO OLEPŠEVALNO DRUŠTVO**

iz Ptuja je zelo agilno. Tako so na Titovem trgu namesto treh okrasnih topolov, ki so jih podrlji, napeljali dve žici. Ptujčani, ogledite si ju čimprej, dokler še nista izgubili deviškega sijaja!

**Ljubljanski študentski obraz**

Na sever iz Ljubljane Merčun se je podal, z namenom, da v tujini bi študije končal.

Ker potovanje tako na »švarc« gre bolj težko, ujel se v paragraf je in — študija ne bo!



Zakaj ta hmet brezskrbno gleda, ko mu grozi po toči beda?



Ta zgodba hratha, duhovita, na zadnji strani je razkrita.

**Pesem o knjigah**

Bili so časi, ko brati narod naš se knjig ni znal; zdaj pa zna in hoče brati — kje bo le denar jemal?

Molta se je pocenila, sladkor, mast in beli kruh; toda hrana pedražila, ki se hrani z njo naš duh.

Nad izložbe ogledujem — pusem si na njih oči; je platnice občudujem, ker denarja v žepu ni.

Ni zato nam Jurčič pisal, Cankar ni pero vihnil, da bi se v izložbah kisal, in v arhivih bi trolnel.

Knjige ljudstvu pocenite, narod prosi vas lepo: dobro delo s tem storite — vsem ustrežete hudá.

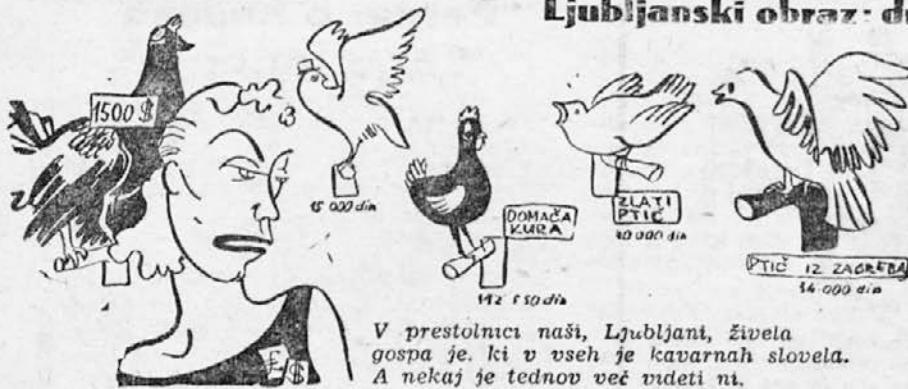
Iv. S.

**SKRIVNOSTNE PRIPRAVE**

Mariborske nogometne starine se zelo skrivnostno pripravljajo na tekmo proti ljubljanskim starinam. Te dni pa sem jih kljub skrbi konspiraciji le odkril pri tehničnem in kondicijskem treningu v »Domu« v Ljudskem vrtu. Bajе so že v odlični formi: eden prenese že 10 velikih piv zaporedoma, drugi pa v serijski požrtiji kar 6 dunajskih zrezkov. Kot vse kaže, nam obeta tekma 10. julija velezanimive momente!



## Ljubljanski obraz: dr. iur. Meta



V prestolnici naši, Ljubljani, žive  
gospa je, ki v vseh je kavarnah slovela.  
A nekaj je tednov več videti ni,  
(ta čas pač na stroške države živi).

Na svoje »bogastvo« je Meta lovila kaline in jih brez pardona gulila. Naj to bil novinar, jurist je, slikar, igravec, zlatar — nič ni Meti b'lo mar!

O »bratih premožnih« je pravljice znala, o dolarjih, funtih in guldnih agala, in vsi, ki rabili so tujo valuto, nasedli so v dinarjih Metki kruto.

V Holandijo želel je iti nekdo, a dolarje jasno, je treba za to. In ta, kot bi mignil, nafarban je bil: kar petnajst je tisoč pri Meti zgubil.

O »Smirna« preprogi je zagostolela ta Meta in že si kalina je ujela. In volku na mah — je prišla govornica — speljala je štirideset jurčkov lisica.

Med ženskimi žrtvami je Gabrijela lažem drage Mete več tednov verjela, nakar je spoznala, da plašč njen krznen postal je Urbánčeve Metkice plen.

»Slučajno« spoznala je Meta še Olgo, in tudi pri tej se ni vleklo na dolgo: jo brž je obrnila za streptomycin — in Meta je dala v žep par tisoč din.

Afera krog Mete tako se vrti, da tri sto zdaj jurčkov »mecenom« falli. A nekaj je takšnih ki svojo izgubo prijavili niso — ugledu na ljubo

Na »srčno dobroto« je Meta igrala. Kot vidite, jih kar precej je speljala. Pred njo se je zdaj oddahnila Ljubljana, odkar je bila — kamor spada — poslana.

## KO BI...

Ko bi bil vprašan Srečko Kobi, kako bi trošil elektriko, ko bi jo moral sam plačevati, bi Kobi verjetno dejal: »Kako bi jaz, Kobi, sam plačeval, ko bi me to preveč stalo!« Tako bi rekel Kobi. Ko bi pa že prej prišla kontrola na to in bi Kobi prej zvedel, da tako ne gre, bi bilo precej kilovatov prihranjenih. Tako pa danes lahko trdimo, da se imenuje peč, ki je požrla največ elektrike — Podpeč. Pa je ne bi, ko bi jo že prej plačeval sam Kobi.



— Čemu s steklenkami ljudje hité?  
Mar v Dobrni zastoj delijo vino?  
— Ah kaj, da v Dobrni več mesta ne dobé,  
bojijo se in vlačijo za vodo, steklenico.

Kajti zdravilna svojstva vode v Dobrni so poleg miru, prekrasne okolice in zdravniške nege garanti za vaše ozdravljenje. Zato naglo rezervirajte sobo v zdravilišču!

Kajti recite kar hočete:

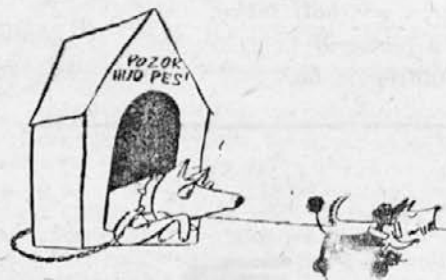
ZA MALO DENARJA —

MNOGO ZDRAVLJENJA  
to ni kar tako!

## V LJUBLJANO JE PRIŠLA KRALJICA!

Po stari resnici, da se zločinci radi vračajo na kraj zločina, je te dni pripotovala od neke izza meje Herta Kralj, rojena Arko, ki je leta 1942 optirala za Hitlerjev... Prišla je menda pogledat, če bi morda še kje našla tisto kljukasto fano, ki jo je leta 1941 v Ljubljani prva razobesila.

## LJUBLJANSKI PSI MED SEBOJ



Črni oelemu: Ali ni tisti ču... svoja ljubica?

Beli: Da, bil je do predpisa o... takšah za pse. Zdaj sem pa zvedel, da sem jaz, ki sem luksuzen, cenjen na 1500 dinarjev, ona pa, ki je čuvaj, samo na 300. S tako nizko cenjeno nevesto pa jaz že ne bom ljubezni zganjal.

## ZVESTOBA

»Jurček, kaj je zvestoba na potenco?«  
»Radijski naročnik z zaplombiranim aparatom?«

»Zakaj? Saj ta ne postuša več radija!«  
»Pa ga le! Čemu bi sicer Radio Ljubljana obveščal takšne v pogovoru s poslušalci, da jim bo poslal položnice za plačilo takse za zaplombiranje, če je še niso plačali!«

S samokolnico voziti,  
to je res odlična stvar!  
Če v TOVARNI BARV jo kupiš,  
si prihraniš še denar.

S samokolnico voziti,  
če si mlad al' če si star,  
to je delovni užitek,  
to je svojevrsten čar!



Samokolnice po 1350 din — Ročni vozički  
za gospodinjstvo — Pralnice — Gostilniški  
stoli

**TOVARNA PA V  
IN LESNIH IZDELKOV  
MOZIRJE**

PRIPORNIK IZ UNIONSKEGA  
STRANIŠČA

Znani publicist Janko Kač zelo rad pripoveduje, da je bil te dni zaprt na Miklošičevi cesti. Da ne bo pomote, je prav, če stvar natančneje obrazložimo: pijanega Kača so nevede zaklenile čistilke v Unionsko stranišče, kjer je ležal pijan kot čep. To objavljamo zato, da je končno vendarle zopet nekaj Kačevega publicirano.

## KINO MOSKVA — LJUBLJANA

Imena mnogih placov, gas smo prebeksli, še Ljudevit je Gaj prišel ob svojo gaso. A g'narja dost' smo občin' naši pr'sparali, ker menda le zaradi neonskih luči napis se kino MOSKVA še naprej blešči. Zakaj pa ne bi črk med samo premešal in MOSKVA bi čez kratek hip postala SMOKVA?

Lahko pa tudi t'ko bi tole reč spelal', da vprašamo se: le za KVA SMO pustili tega zlodja t'le za pasmo?



Oglejte tega si, ki spi  
v štacuni zimsko spanje:  
Mož sam je kriv, da kupcev ni,  
ker ni se brigal zanje.  
Če kupcem bi asortiman  
izdelkov naših nudil,  
bil bi mu še prekratek dan!  
A ta? Je vse zamudil!

**Industrija kovinskih izdelkov**

MARIBOR CESTA ZMAGE 13





V HODOŠU pa spet nekakšen sestanek. Hodošanci so na žive in mrtve tuhtali, kako obdelati tistih 14 ha občinskega plevela, ki že lep čas krasí domača polja. Po dolgi razpravi so sklenili: »Če oblast na vsak način hoče, da se zemlja obdela, naj primakne milijonček, pridelke bomo pa že sami pospravili!«

V KRIŽEVCE sem jo primahal prav v času, ko so duhovni gospod na veliki licitaciji ponujali ameriške obleke po 6 jurčkov, revnejšim ovčicam pa so vrgli kako capo tudi za teden dni garanja na posvečenem vrtu. Ker mi ni bilo do tega, sem prisedel na nek voz. Voznik me je posadil med sode ki so me zaradi neznosne vročine docela zamikali. Roka je kar sama segla po pipi, toda s pijačo ni bilo nič. Iz luknje sem potegnil le nekakšno capo, voznik pa mi je navsezadnje le zaupal, da so sodi naliti z ameriškim blagom, ki ga križevski gospod — menda zaradi lepšega — pošiljajo svoji zlahti v Šalovce.

V MAČKOVCIH pa, tri sto medvedov, spet tisti Bezec. Odkar je bil dvakrat v Totem listu, je tako napredoval v kupčiji, da so se stvari čisto zasukale. Prej je namreč zadruga njemu izplačevala provizijo, zdaj pa jo on zadrugi.

V GABERJU so bivši klojarji na vse pretege prepričevali ljudi iz okraja, da pri njih ni murvinega preleca, prav tedaj, ko je zverina vdirala v njihove uradne prostore.

V SKAKOVCIH me je preitegnila zapuščena prašičja farmica, ki je še pes ne povoha, čeprav je stala samo nekaj milijončkov. Najbolje bi bilo, če bi v prazno prašičje bivališče zaprl tistega, ki je to godljivo skuhal.

V SVETINJAH je bila ob belem dnevu zadruga spet zaprta. Flikač, nikar ne moti ljubezenske idile v kletnih prostorih — so mi pomežknille čakajoče gospodinje. Stegnil sem gofljo skozi lino in na gantarjih zagledal z zemljicami in klobasami ovenčano poslovođkinjo in delovodjo svetinjskega državnega posestva, ki sta uživala čudovito ljubezensko opojnost. Rečem vam, da se mi je storilo milo pri srcu in sem radovedne babnice kar domov nagnal.

NA MURSKEM POLJU sem mimogrede trčil ob nekakšnega patrona, ki je »zaupno« zbiral »zaupne ljudi« za škofovo gardo. Ponudil sem se mu tudi jaz, pa mi je »zaupni« lotmerški mežnar zaupal, da takšnih pokvek ne sprejemajo, ker se obeta huda borba s komunisti. Če je patron speljal kakšnega osla na led, mi ni znano, vem pa, da so gospod škof prirajžali v lotmerško faro brez spremstva in napovedanih bojov.

V RADGONI sem v mestni parni pekarni kupil štruco surovega kruha in se po bližnjici zaprašil v SPODNJO ŠČAVNICO In glej — v



zadrugi mi je postregel pravi pasji sin, ki je zastopal odsotnega poslovođjo. Če je novi pasji prodajalec tudi registriran pri OZZ, nisem utegnil ugotoviti, kajti govori le materin jezik.

IZ LOTMERKA pa za zaključek lahko poročam le to, da sem občudoval promenado prašičev po mestnih ulicah. Pa idile nisem dolgo užival. Od nekod se je pripodila jata pasjih mrcin z vneto lastnico iz Starega trga in sem jo po vseh pasjih pravilih v pasjem diru ucvrl na obmurske flike.

ZABAVNO JE PA LE BILO

Vesela zabava v Radmožancih se je končala povsem nezabavno. Po zaključku veselice, ki jo je za vaščane priredila mladinska organizacija, je prireditveni odbor ugotovil 8 jurčkov »čiste« zgube. Tega denarca ni hotel nadoknaditi nihče — niti občinski ljudski odbor. Toda ta stari

niso taki pesimisti. »Nič za to — so rekli — smo se pač mi toliko bolje zabavali!«

ČUDNO VPRAŠANJE

Kaj misliš, Pišta, bo naš župnik tudi vstopil v zadrugo, ko pa naš zadrugi strokovnjak, kadar pride v vas, najprej k njemu zavije?

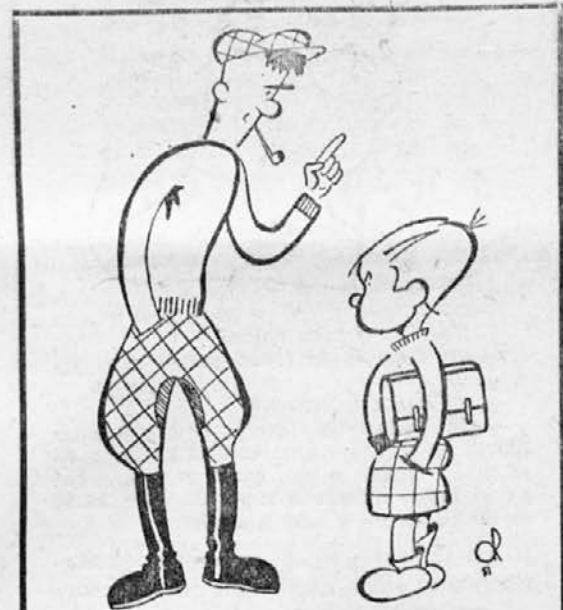
IZNAJDLJIVOST!

Prodajalec v zadrugi trgovini v Vidnu ob Ščavnici: »Kaj naj naredim z izvodi «Slovenskega poročevalca», ki jih nismo uspeli prodati?«  
Poslovođja trgovine: »Najprej prodajte stare številke, potem pa dajte v prodajo še nove.«

HUMSKI UGANKI

Miha Markovič s Huma pri Ormožu od januarja sem pogreša 400 dinarjev, ki bi jih moral dobiti v obliki podpore. Kje je ostal denar, Miha ne ve, volivci pa za vsak slučaj lepo prosijo bivšega blagajnika humskega ljudskega odbora, da še pred dokončno predajo poslov ormoški mestni občini, natančno pogleda, če morda tisti štirje stotaki niso pomotoma zašli v njegov — arhiv.

Bivši predsednik humskega krajevnega ljudskega odbora je nekoč na postaji milice prijavil tatvino službenega kolesa, katerega deli so zdaj sestavni del kolesa Franca Kiriča, bivšega tajnika krajevnega ljudskega odbora na Humu. Kdo ima zdaj prav?



Za kvaliteto usnja, pomni, so važne najboljše kemikalije, a teh najboljše se dobijo kot spodaj tule bere se:

KEMIČNA TOVARNA, CELJE

izdeluje natrium sulfid in kromov galun dobre kvalitete, brez katerih si trpežnega usnja sploh ne moremo zamisliti, po močno znižanih cenah. Nadalje nudi Kemična tovarna Celje še vrsto produktov, katerih se lahko poslužijo tovarne, zadruga, kakor tudi kmetje na vasi.

Nudimo:

- Superfosfat
- Na-hidrosulfid
- Metalit
- Barium sulfid
- Železno galico
- Litopon
- Ultramarin
- Glajenko
- Minij

Naše proizvode odlikuje visoka kvaliteta. Naročila izvršujemo hitro in solidno.

Priporoča se

Kemična tovarna, Celje

Telefon šte. 27 — 284

Obmurski flikač stresa svoje

Še malo in bi oni dan tragično končal zaradi tistih lotmerških babnic. Zagnale so gromozanski hrup in bilo bi kmalu po moji revščini, da jo nisem kar brez slovesa odkuril čez Unter Krapping — slovensko se vas imenuje KRAPJE, le hišne tablice so še iz Dolfekovih časov — v Prekmurje.

V BELTINCIH me je pred gostilno Franček Balačič povabil na špricer. Na uho mi je povedal, da lahko plača, ker je skupnost ofrnil za 69 jurčkov. Bivši klojarji so mu namreč mojstrsko spregledali 3,55 ha obdelovalne zemlje in je zato kar več mesecev meni nič tebi nič vlek otročke doklade.

V MURSKIM SOBOTI pa hodi zadnje čase vse v črnini. Pred dnevi so z velikimi častmi pospremili k zadnjemu počitku žogobrecki klub »Muro«. Na sedmini se je zbral ves soboški nogometni evet. Beseda je dala besedo in navsezadnje so se zastran krivca še krepko sprijeli. Nekdo je žolčno obdeloval »svinjske« navijače, ti igralce, igralci pa sekretarja. Menda



ko si na koncu zapeli še pesmico: »... mačka miško, miš pšenico pod goro...« No, zunaj je medtem lilo kot iz škafa. V egiptovski temi sem v Soteski na vse štiri čofnil v toplice »Balaton« in naposled zajadral čez poklapanje plotove v mestni kino. Vrteli so nekakšen film od konca proti začetku. Stisnil sem figo in raje sedel na pozabljeno gradbišče kino dvorane, ki potrpežljivo čaka 27. aprila. Do tega dne naj bi namreč bila stavba pod streho. Sicer pa — 27. aprila bo še več...



Kam boš hodil se zvečer hladit?  
Kam boš hodil Laško pivo pit?  
Nič z ugibanjem ne trati časa,  
saj pri »Orlu« čaka te terasa!

Torej —

k »ORLU« na teraso!

Hotel Orlo • Maribor





Oni dan mi je Pepe razlagal, da je beseda reprezentant baje angleškega izvora in da pomeni nekaj takega kot: dostojanstveno počasen in hladnokrven. Tekma naših reprezentantov v Ljubljani in drugi del tekme v Zagrebu sta potrdili točnost Pepetove razlage. Nesebično dajanje in prepuščanje žoge nasprotniku, lordovsko dostojanstvena počasnost, flegmatično streljanje mimo in preko gola in vztrajno driblanje pred golom so odlike, ki dokazujejo veliko humanost naših reprezentantov do nasprotnikov in publike, ker jo varujejo prevelikih razburjenj in čustvenih izlivov. V kolikor bomo vzgojili v istem duhu še sodnike, da ne bodo po nepotrebnem bežljali po stadionu sem ter tja in motili idiličnega miru na igrišču,



— Kam pa ti tako naglo?  
— Na Mariborski teden grem kupit jedilnico!  
— Pa kar s kovčkom?  
— Če Industrija lesnih proizvodov iz Maribora tam lahko razstavlja spalnico, ki jo lahko zložijo v eno samo omaro, zakaj ne bi mogli napraviti tudi jedilnice, ki bi jo lahko zložili v tale kovček?

Ne pozabite si ogledati na razstavišču Mariborskega tedna izložbo pohištva izdelkov

Industrije lesnih proizvodov  
Maribor

bodo zdravniki v bodoče za pomirjenje živcev priporočali pacientom — reprezentativen žogobrc.

#### SPORTNA SKROMNOST

Kaj je prava športna skromnost, so nam na začetku dirke okoli Avstrije dokazali naši vrli biciklisti, ki so v skromnosti pustili daleč za seboj vse ostale tekmovalce. Malo sramote jim sicer dela Ročič, ki rine nekam v ospredje. Ker pa se ostali toliko bolj odlikujejo v skromnosti, lahko upravičeno pričakujemo, da bodo naši odzrli vsem ostalim tekmovalcem vsa zadnja mesta in s tem tudi višnjanskega poiža, ki je namenjen kot po-

kal prvoplasiranemu moštvu v potrpljenčarski disciplini.

#### ASTRONOMSKO ČUDO

V nedeljo je nogometne kibice začudil ne navaden astronomski pojav: nepričakovano je zabljestel na nogometnem nebu nek nov planet, ki ga baje že več stoletij niso opazili. Tokrat je namreč Branik, prerojen kot ptič Fenix, vstal v vsej svoji veličini od mrtvih in enkrat zaigral nogomet.

#### MIROVNA OLIMPIADA

Na predlog Kremelja namerava Finska uvesti na mirovni olimpiadi v Helsinkih vrsto novih disciplin: dvoboji mirovnih golobov, oboroževalne štafete na dolgih in kratkih progah, korejski olimpijski tek, metanje atomske bombe, žongliranje Marksa in Engelsa in klasično psovalno rokoborbo. Razen tega nastopijo izven konkurence sovjetski dvigalci življenjskega standarda, politični specialisti za podtalno telovadbo in kot višek vsega Najmodrejši cirkus s svojim gala sporedom: dresura medveda in cukov, požiranje goreče nafte, kazačok kominformovskega baleta in vrsta drugih atrakcij ob spremljavi prvovrstnega Kremelj-jazza. Za otroke Veliko Stalinovo lutkovno gledališče. Informacije in prospekte daje oddelek za fizikulturo pri CK KP Finske.

#### TEHNIKA V SLUŽBI NOGOMETA

Kot poročajo iz Amerike, so te dni preizkusili nov izum v nogometu: žogo z radarskim upravljanjem, ki se je odlično obnesel. Zato apelira »Toti list« na vso slovensko športno javnost, da podpre nabiralno akcijo »Totega lista«, ki namerava mariborskim nogometnašem kupiti vsaj eno radarsko žogo.

#### BRANIK, ZEBRA IN PINGVIN



»Pingvin: Poglej jih no, te nogometnaše, idejo za kostime so pa kar nama ukradli.

#### ČUDODELNI BRANILEC ŠTEVILKA 2

V Prekmurju so ljudje po vseh linijah prosili za dež. Našli so se celo takšni, ki so to naredili po hudičevi liniji, ker so preklinjali, dočim so njihovi konkurenti to naredili po božji liniji, ker so se sprehajali po cestah in so temu rekli procesija.

Niso bili uslišani ne prvi ne drugi. Problem je rešil desni branilec »Sloge« iz Ljubljane — igralec številka 2.

Po končani tekmi Sloga (Ljubljana) : Mura (Sobota) je desni branilec Sloge krepko pljunil levemu krilu Mure v obraz, ko mu je ta prožil roko.

Za 24 ur je krepko deževalo.

#### Načrten trening

Ko so novinarji vprašali Lorigerja, kaj mu je najbolj pomagalo, da je lahko porušil državni rekord, se je samo nasmehnil in javil: »Načrten trening. Vsako nedeljo sem šel na Pohorje na Mariborsko kočo in zvečer, ko sem se vračal domov, sem po poti imel priliko skakati čez najrazličnejše ovire, začenši od velikih kamnov pa preko vej in debel do porušenih dreves. Mislim, da dogujem največ tistim neznanim nedeljskim planincem, ki tako vneto skrbijo za vse ovire na poti.« V imenu Lorigerja se tudi Toti list prisrčno zahvaljuje vsem prizadeležnim in jih naproša, da javijo svoja imena uredništvu, da jih bo lahko objavilo v eni izmed prihodnjih števil.

#### KRATKOTRAJNO PREMIRJE

Ker nogometnaši navadno ne poznajo bogoskarskih pravil, sta si oba mariborska Luda podala roke šele po končanem nogometnem prvenstvu. Pri tem je Železničarjev Luda predlagal premirje, Branikov Luda pa mu je odgovoril: »Želim Ti isto, kar želiš Ti meniti. Tedaj pa je Železničarjev Luda vzkripel: »Ti ali misliš zopet začeti?«

Kljun:

#### Napadalec

(Po Prešernu)

Ko brez glave okrog divjam,  
gledalci prašajo me, kam?

Razum ne ve, ne noga, kam,  
kam brcnil žogo bom, ne znam.

Samo to znam, samo to vem,  
da v gol jo brcniti ne smem.

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije. Poverništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-01 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

Nad ognjem se smeji,  
pod ognjem mirno spi  
in toče nič se ne boji,  
ker DOŽ varuje ga skrbi!

VAŠE ŽIVLJENJE IN IMETJE ZAVARUJE DRŽAVNI ZAVAROVALNI ZAVOD — ZASTOPSTVA V VSEH VEČJIH KRAJIH

In sedaj

Maribor, Kazinska dvorana

Ne pozabi obiskati Modno revijo s Totim teatrom